

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Fitxer 09CPJ1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número 281

Comissió de Polítiques de Joventut

Sessió 9, dimarts 8 de juliol de 2025

Presidència de l'l. Sr. Hugo Manchón García

Sessió 9 de la CPJ

La sessió de la Comissió de Polítiques de Joventut (CPJ) s'obre a ****. Presideix Hugo Manchón García, acompanyat de la vicepresidenta, Núria Navarro Hurtado, i de la secretària, Rosa Jové i Montañola. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents [Sabrin Araibi Marachi](#), [Alberto Bondesio Martínez](#), [David González Chanca](#) i [Andrea Zapata Alfonso](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Ennatu Domingo i Soler](#), [Montse Ortiz i Martí](#) i [Judith Toronjo i Nofuentes](#), pel G. P. de Junts; [Ana Balsera i Marín](#), [Mar Besses Casanovas](#) i [Juli Fernàndez Olivares](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pau Ferran Navarro](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Júlia Calvet Puig](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

També hi són presents els membres especialistes de la comissió Pol Beldomà Díaz, Narcís Junquera Cros, Daniel Sosa Caballero, Ferran Verdejo Vicente i el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya.

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió de Polítiques de Joventut amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre les línies d'actuació en matèria de joventut (tram. 355-00033/15). Comissió de Polítiques de Joventut. Sessió informativa.

2. Sessió informativa de la Comissió de Polítiques de Joventut amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre la planificació i l'obra de govern en matèria de joventut (tram. 355-00034/15). Comissió de Polítiques de Joventut. Sessió informativa.

El president

Bona tarda a tothom. Donem la benvinguda a l'honorable consellera Mònica Martínez Bravo, que avui compareix en aquesta comissió per explicar les línies del govern i del seu departament en matèria de joventut. I donem també la benvinguda al seu equip, que avui l'acompanya.

Abans d'entrar en matèria, algun grup vol comunicar alguna substitució? *(Pausa.)*
Sí, endavant.

Ariadna Urroz Segura

De Junts per Catalunya, el diputat Agustí Colomines substitueix la Rosa Jove.

Sabrin Araibi Marachi

Del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat José Ignacio Aparicio substitueix el diputat David González Chanca, i el diputat Jesús Becerra substitueix la diputada Núria Navarro, i l'especialista en aquesta comissió serà l'Alba Bermejo.

Lluís Mijoler Martínez

Per part de Comuns, la diputada Núria Lozano Montoya serà substituïda per qui parla, Lluís Mijoler Martínez.

Sessió informativa amb la consellera de Drets Socials i Inclusió

355-00033/15 i 355-00034/15

El president

Perfecte. Els recordo el funcionament de la sessió d'avui. La consellera Martínez Bravo disposarà d'un temps total d'una hora i tot seguit passarem al torn dels grups, que tindran cadascun set minuts per intervenir. Començarem de major a menor. Primer el grup que ha sol·licitat la compareixença, que en aquest cas és Esquerra Republicana, i acabant pel grup del Govern, que és el grup Socialistes i Units per Avançar. I després intervindrà el representant del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, amb igual temps, sí, set minuts. I un cop s'acabi aquest torn, la consellera tindrà trenta minuts per respondre, i si algun grup vol tornar a intervenir, obrirem un nou torn de dos minuts per grup.

Dit això, seva és la paraula, consellera. Quan vulgui.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Molt bé. Moltes gràcies, president, diputats, diputades, membres del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. Gràcies per assistir en aquesta compareixença.

Abans de començar, permeteu-me que adreci unes paraules de suport a aquelles persones que estan patint les conseqüències dels incendis a diverses localitats a les Terres de l'Ebre, així com també a tots els servidors i servidores públics que estan lluitant contra les flames. Tot el nostre suport des d'aquí.

Bé, doncs, avui aquesta tarda comparec en aquesta cambra, comparec en aquesta cambra per sisena vegada per donar explicacions i per explicar les principals línies estratègiques de les polítiques que impulsem des del Departament de Drets Socials i Inclusió, i també des de la Generalitat de Catalunya, i en aquest cas per parlar de polítiques de joventut.

Les polítiques de joventut són, sens dubte, una de les prioritats més importants d'aquest Govern, un col·lectiu que s'enfronta a alguns dels reptes més grans que tenim com a societat.

En la meua intervenció vull començar per un diagnòstic de quins són aquests reptes als quals s'enfronten els joves de Catalunya i després d'aquest diagnòstic passaré a estructurar o a desenvolupar quines són les línies estratègiques de la Generalitat per fer front a aquests reptes i donar el suport que necessiten els joves.

Per començar el diagnòstic permeteu-me també fer una reflexió més general, inclús traspassant les fronteres de Catalunya i posant la joventut en el seu context internacional.

Avui en dia vivim en un món que ha experimentat en les últimes dècades, els últims segles, avanços majúsculs com l'allargament de l'esperança de vida de manera substancial i a l'entorn internacional una reducció bastant notable de la pobresa extrema. A la major part de països tenim uns sistemes d'educació que han estès l'educació pública, sobretot en l'àmbit de la primària, a la immensa majoria de les persones, amb més consciència social, amb més consciència mediambiental i a Catalunya en concret també hem assolit uns alts nivells de benestar des d'un punt de vista històric i també des d'una anàlisi de comparativa internacional.

Però malgrat aquest món, que depèn també de com el mirem ha fet grans avanços en les darreres dècades, hi ha una creixent desafecció ciutadana en diferents àmbits, però molt especialment entre les persones joves. El setanta per cent dels joves creuen que la democràcia funciona malament i aquesta és una xifra comparable a altres països europeus. Hi ha una pèrdua de confiança en les institucions públiques i una pèrdua també de confiança en el futur. Llavors, això ens interpel·la i ens requereix fer una reflexió de per què hem assolit com a societat uns nivells de vida que en un entorn internacional o en un context històric són dels més alts que hem assolit mai, però hi ha capes de la població que se senten desateses i que senten que les seves preocupacions no són prioritàries.

I per arribar una mica al fons de la qüestió, el meu diagnòstic, compartit com per experts i el món acadèmic, és que hi ha un component de desafecció que es genera per la manca de progressos en alguns àmbits del benestar i de les condicions materials, sobretot en l'àmbit del cost de la vida, el cost de l'habitatge que fa endarrerir la fase d'autonomia i la fase de l'emancipació a la qual totes les persones volem accedir en algun moment.

Però moltes persones o des d'alguns àmbits s'intenta posar aquest context des d'un context de conflicte generacional, entre diferents generacions, quan des del meu punt de vista hi ha una altra visió sobre aquest conflicte que és molt més en l'àmbit de la desigualtat de la renda. Hi ha una bretxa socioeconòmica creixent que separa

la població, incloent també els joves, entre aquells joves que tenen famílies amb recursos i famílies que no en tenen. Hi ha joves que hereten o heretaran en algun moment un capital immobiliari, un patrimoni, i molts altres que comencen de zero i continuaran a zero. Necessitem reivindicar i perfeccionar l'ascensor social com una peça clau d'un veritable sistema de prosperitat compartida i aquest és un dels eixos fonamentals del nostre Govern.

Com deia, apostar cap a la redistribució, el foment de la igualtat d'oportunitats i els drets de la joventut és una política que ens interpel·la a tots i guia la nostra acció de Govern.

Per aprofundir, també vull fer esment en aquesta reflexió, en aquest diagnòstic, quines són les principals preocupacions que avui en dia té el jovent. I si n'hi ha una que destaca entre moltes altres és el tema de l'habitatge. El quaranta-dos per cent dels joves, entre vint-i-cinc i trenta-quatre anys identifiquen l'habitatge com el seu principal problema.

El cost de l'habitatge suposa una barrera infranquejable per l'emancipació. Tenim una de les taxes d'emancipació juvenils de les més baixes de la Unió Europea, divuit per cent, molt inferior a la mitjana europea, que és el 31,5 per cent.

I, com deia abans, les dificultats d'emancipació, tot i que tots els joves tenen dificultats, hi ha alguns col·lectius que tenen dificultats especials o dificultats afegides, i això és fruit d'una distribució de la renda desigual, perquè hi ha joves que poden heretar en algun moment patrimoni o les seves famílies els poden ajudar en aquests processos d'emancipació i n'hi ha d'altres que no tenen aquesta ajuda.

Les xifres ens indiquen que el cinquanta-cinc per cent dels ciutadans de Catalunya no heretaran cap habitatge, mentre que el vint-i-set per cent el podrien heretar parcialment i el dotze per cent un habitatge sencer.

La xifra de propietaris entre els setze i vint-i-nou anys en el context d'Espanya s'ha desplomat des del cinquanta-vuit per cent, el 2007 a un vint-i-nou per cent actualment, reflectint aquestes dificultats en l'accés a l'habitatge derivades d'un augment substancial del cost de l'habitatge que endarrereixen l'emancipació i, com deia, això no és una problemàtica que afecta a tots per igual, ho fa especialment a les capes de la població d'ingressos baixos, mitjans baixos.

Un altre dels reptes o dificultats importants és en l'àmbit del treball i del poder adquisitiu. Aquí també, en l'àmbit del treball, és important posar en valor que s'ha avançat en gran mesura en els últims anys i en gran mesura també fruit dels avenços socials impulsats pel Govern d'Espanya i el govern de coalició progressista en els últims anys.

El salari mínim interprofessional ha pujat un seixanta per cent des del 2018 i aquesta és una mesura clau, atès que el jovent té dificultats per trobar bones feines i estan sobrerrepresentats quan mirem quina és la població que està tenint feines que reben el salari mínim interprofessional. El vint-i-sis per cent de les persones, pràcticament el vint-i-set per cent de les persones que treballen cobrant el salari mínim interprofessional tenen entre setze i vint-i-quatre anys.

La reforma laboral de l'any 2022 també ha tingut un impacte molt important en les condicions laborals dels joves, per exemple, reduint la taxa d'atur juvenil que avui en dia continua és d'un 15,8 per cent. Continua sent una taxa elevada si ho comparem, per exemple, amb les persones de més de vint-i-nou anys -l'atur juvenil és el doble que l'atur de les persones de més de vint-i-nou anys-, però aquesta taxa d'atur s'ha reduït en vint-i-quatre punts des del màxim del 2013.

Llavors, hi ha hagut uns avenços fruit de la recuperació econòmica, sens dubte, però també fruit de les polítiques de reforma del mercat laboral i en concret en l'àmbit de la temporalitat també hi ha hagut avenços importants. La taxa de temporalitat es situa en el trenta-u per cent de la població assalariada jove, però s'ha reduït des d'un cinquanta-tres per cent en etapes anteriors.

Llavors, com deia, com a resum, en l'àmbit laboral hi ha hagut avenços molt importants en reduccions de l'atur juvenil, reduccions de la temporalitat.

Però, malgrat les condicions laborals han millorat, quin és el gran repte? El cost de la vida. El cost de la vida ha pujat en els darrers anys a un ritme que els salaris no han pogut pujar al mateix ritme, o almenys no ho han fet. De fet, si mirem l'evolució dels salaris en termes reals, que seria mesurant el poder adquisitiu dels salaris, hi ha un estancament en els últims quinze anys i això afecta de manera molt decisiva la joventut. Per exemple, a Catalunya el preu de lloguer s'ha encarat un trenta per cent, mentre que els sous han pujat un 3,5 per cent. Llavors, el mercat laboral ha

evolucionat favorablement, però no suficient per traslladar-se en unes millores en termes del benestar material i la capacitat de compra, diguéssim, dels salaris i de les condicions de vida del jovent.

I l'altre àmbit on també tenim llums i ombres és en l'àmbit de la igualtat d'oportunitats, la igualtat d'oportunitats o el que diríem la mobilitat social. Segons una investigació de Javier Soria i Octavio Medina, la mobilitat social dins del territori d'Espanya és molt desigual entre diferents territoris. A Espanya, només el deu per cent dels fills de les llars de nivells baixos de renda, del quintil inferior, només el deu per cent accedeix al quintil superior, mentre que aquest percentatge és el trenta-set per cent per les persones que les seves famílies ja surten, diguéssim, del quintil més privilegiat.

A Espanya, per exemple, els fills de pares que es troben dins de l'u per cent de més ingressos tenen cinquanta-una vegades més probabilitats de formar part d'aquest u per cent en comparació dels fills dels pares situats amb el deu per cent de menys ingressos. És a dir, si comences a la part alta de la població de distribució de la renda és molt probable que et mantinguis allà, molt més que si comences des de la part més baixa de la distribució de la renda.

La part positiva és que dins de l'Estat espanyol, Catalunya té una de les taxes de mobilitat social més altes de tot Espanya i els nivells de mobilitat de Catalunya es situen en països com Suècia o Dinamarca. És a dir, tenim un ascensor social imperfecte, que no ajuda a tothom, però que funciona al nivell de països nòrdics i que funciona dels millors ascensors socials que tenim a tot Espanya. Llavors, aquest és un actiu que tenim com a país i que hem de vetllar perquè continuï funcionant com fins ara i tingui aquest espai de recorregut de millora. I sobretot perquè sabem que hi ha èpoques on aquest ascensor social comença a funcionar pitjor, com, per exemple, les mateixes dades i el mateix estudi apunten a que les generacions que van entrar al mercat laboral durant la crisi inicial del 2008 van veure una reducció en el grau de mobilitat social d'aquestes trajectòries.

Bé, seguidament, després d'aquest diagnòstic d'alguns dels principals reptes que té la joventut, passariem a posar sobre la taula quines són les mesures impulsades des del Govern de la Generalitat i de l'actuació també de la conselleria.

Des del Departament de Drets Socials i Inclusió, molt en concret des de la Direcció General de Joventut, hem volgut continuar impulsant tota una agenda estratègica transversal de suport a les persones joves.

I això ho hem fet impulsant i accelerant la tasca de la constitució i aprovació del Pla Nacional de Joventut de Catalunya 2030, un full de ruta compartit, un full de ruta que es va iniciar amb uns treballs per l'equip anterior, que nosaltres li hem donat continuïtat i l'hem volgut accelerar.

Aquest Pla Nacional de Joventut és un pla que neix del consens, fruit de la participació de més de dues mil tres-cents persones vinculades a entitats, institucions, ajuntaments, consells comarcals, professionals de joventut, moviment juvenil organitzat, i molt especialment gràcies a la participació del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, que tenim avui aquí alguns membres amb nosaltres, i que també han estat una força per que aquest Pla Nacional de Joventut continués aquest procés de consens i de construcció de polítiques públiques innovadores, i que el juny vam tenir el privilegi d'aprovar des del Govern de la Generalitat.

Aquest Pla Nacional de Joventut ens permet reivindicar la importància de les polítiques de joventut i també exercir una coordinació i un lideratge entre diferents administracions públiques i també dins del Govern, entre diferents departaments de la Generalitat, i treballant també molt estretament amb el món local, amb els ens locals, amb el teixit associatiu i amb un model de governança responsable.

Des del Departament de Drets Socials i Inclusió liderem, coordinem tota aquesta tasca, però, sens dubte, l'impuls de les polítiques de joventut necessita un abordatge transversal que ens interpel·la a tots.

Aquest Pla Nacional de Joventut, com bé sabeu, té quatre línies estratègiques, quatre grans línies que són l'emancipació, el benestar i la qualitat de vida, la participació i el protagonisme jove, i també l'equitat i la inclusió.

I aquest Pla Nacional de Joventut que, com deia, vam aprovar recentment a Govern, doncs, per nosaltres el que també és important és traslladar-ho i que tingui un impacte directe en les polítiques públiques. I per això, aquest Pla Nacional de Joventut ha de venir acompanyat per un pla d'actuació específic que reculli totes les polítiques públiques que es fan des de tots els departaments de la Generalitat, i

aquest pla d'actuació específic i concret el presentarem el mes de setembre. Les tasques i els treballs estan molt avançats, però volem posar fil a l'agulla i fer un recull no només d'aquestes línies estratègiques generals, sinó també d'accions concretes que posem en marxa i que, de fet, ja hi estem treballant.

I en aquest marc, doncs, també volia avançar, com deia, algunes de les polítiques més concretes que s'han posat en marxa des del Govern de la Generalitat i que, doncs, responen també a les necessitats dels joves de Catalunya.

I si hi ha una de les prioritats, com deia, que és cabdal pel jovent i cabdal també per l'acció del Govern de la Generalitat de Catalunya, aquesta és donar una resposta a l'àmbit de l'habitatge. Com deia, és una de les causes principals de manca de benestar i manca d'oportunitats, i que genera desigualtats entre els joves de Catalunya. I per això el Govern de la Generalitat ha posat en marxa uns dels plans estratègics més ambiciosos en l'àmbit d'habitatge de les darreres dècades a Catalunya, i també en el marc europeu, amb una implicació directa del president de la Generalitat. Justament aquest matí, doncs, he pogut participar en la Comissió Interdepartamental d'Habitatge, on tenim la presència del president del Govern, seguint pas a pas tota aquesta política d'habitatge que ens ha de permetre, doncs, canviar com la nit del dia la quantitat d'habitatge que tenim a disposició a Catalunya.

I això ho fem de diverses maneres, amb diferents polítiques públiques. Però la política pública que estem impulsant de manera molt directa i, com deia, amb la participació directa, la implicació directa del president de la Generalitat, és el pla per construir cinquanta mil habitatges públics protegits fins a 2030. Un pla que està avançant a un ritme de creuer i que té una inversió de fins a quatre mil quatre cents milions d'euros i que, com deia, doncs, va avançant a bon ritme.

També s'ha modificat la llei d'urbanisme per reduir els terminis de construcció d'habitatge, tant a l'àmbit públic com a l'àmbit privat, per reduir el temps que es necessita per construir un habitatge de cent mesos a quanta mesos. I això és un pla transversal, com tots sabeu, perquè no és només una política de joventut, és una política per a tota la ciutadania de Catalunya, de les prioritats cabdals, però dins de l'àmbit de l'habitatge també s'han posat en marxa mesures específiques adreçades als joves, com, per exemple, la reserva del vint-i-cinc per cent dels nous habitatges

per jove en les promocions d'habitatge, que ens ha de permetre obrir portes i facilitar l'emancipació i l'accés a aquest habitatge protegit.

També això es fa de manera més immediata amb la mobilització d'ajudes, com, per exemple, el Bo Lloguer Jove, una ajuda per pagar el lloguer de fins a dos-cents-vuitanta euros al mes per persones entre divuit i trenta-cinc anys. Aquest any s'han destinat amb fons estatals fins a gairebé trenta-vuit milions d'euros i des de la Generalitat s'han posat en marxa ajudes específiques que complementen aquest Bo de Lloguer Jove, amb un pressupost de tretze milions d'euros.

Més recentment, també s'han anunciat mesures per fomentar l'emancipació i facilitar la compra de "vivenda" a les persones joves, concretament amb els préstecs d'emancipació que ajuden a finançar l'entrada a l'habitatge per joves fins a trenta-cinc anys que estan intentant comprar el seu primer habitatge.

Aquests préstecs específics que cobreixen o complementen, diguéssim, la hipoteca finançant els calés que es necessiten per pagar l'entrada, doncs, estan tenint una molt bona acollida i en els primers dies de l'obertura d'aquesta convocatòria ja hi ha hagut nou-centes persones que s'han inscrit per demanar aquest suport per poder pagar l'entrada del pis. Es calcula que fins a dotze mil famílies se'n podrien beneficiar. És un programa dotat amb cinc-cents milions d'euros en cinc anys, però estarem atents també per veure si cal redimensionar i si són suficients per donar el suport a tots aquells joves que han decidit fer el pas i comprar el seu primer habitatge.

També hem impulsat altres mesures per actuar sobre el preu del lloguer mobilitzant sòl públic i també limitant l'ús turístic de l'habitatge, com, per exemple, com deia, la reserva de sòl públic per incrementar l'oferta d'habitatge protegit, la limitació del preu del lloguer en alguns dels municipis tensionats, i també, doncs, altres regulacions que intenten impulsar un nou model turístic per també combatre l'augment dels preus de l'habitatge en zones tensionades.

El segon bloc de mesures que també s'impulsen de manera decidida des del Govern de la Generalitat és en l'àmbit de l'educació i la formació. Com bé sabeu, un dels principals objectius del nostre Govern és la generació de prosperitat compartida i una de les claus per la generació que aquesta prosperitat sigui realment compartida

és tenir un sistema que fomenti la igualtat d'oportunitats. I la igualtat d'oportunitats, aquest ascensor social a què abans fèiem referència, no hi ha una palanca més clara perquè funcioni bé que és tenir una educació pública i de qualitat, que són un dels principis irrenunciabls del nostre Govern. I per això, doncs, s'estan fent passes decidides cap a aquest foment de l'educació pública i de qualitat perquè continuï sent aquest ascensor social. En les properes setmanes es posarà fil a l'agulla amb el Pla de xoc contra l'abandonament escolar, amb l'objectiu de reduir-lo substancialment. S'està fent una consulta pública per a un nou decret per centres de joves de noves oportunitats. S'està impulsant també el programa ReconnectES, pel seguiment de joves que abandonen l'etapa de l'ESO, els estudis, necessiten un reforç perquè acabin completant aquesta etapa d'educació secundària, i també amb el reforç i la incorporació de cinquanta-dos educadors socials per reforçar l'acompanyament d'aquests joves.

També s'està fent un impuls decidit cap a la formació professional, amb 7.500 noves places de formació professionals anunciades per aquest curs escolar que dintre d'un parell de mesos començarà. I també reforçant la universitat com a motor d'equitat i de cohesió social, com, per exemple, impulsant una reducció dels preus dels crèdits universitaris, unificant a la baixa els preus dels graus i del màster i, en alguns casos, els preus, per exemple, dels màsters no habilitants han vist una reducció del trenta per cent. Aquesta reducció de les taxes universitàries és una de les peces clau per fer que la universitat sigui més accessible per tothom, però sobretot aquelles famílies que tenen més dificultats a l'hora de poder fer front al cost de tenir una educació universitària pels seus fills i filles.

El tercer bloc que impulsem des del Govern és el reforç de la prosperitat compartida, feina digna, mobilitat i drets socials. Garantir l'accés al treball digne, assegurar la mobilitat i desplegar tots els serveis públics d'atenció al jovent són també una de les peces claus que ens ha de permetre millorar les condicions de vida dels joves.

I per també continuar avançant cap a aquest model de prosperitat compartida és important tenir eines de les millors polítiques públiques a nivell europeu que aconseguixin donar els suports adient i la protecció de rendes adient per a les persones que tenen més dificultat a l'hora de tenir uns ingressos suficients per

afrontar les seves necessitats. I per això aquesta necessitat la impulsem amb la construcció d'un sistema de garantia d'ingressos. La reforma de la renda garantida de la ciutadania i l'adopció de l'ingrés mínim vital són dues palanques que, ben gestionades i ben dissenyades, ens han de permetre tenir uns instruments de protecció de rendes i de transferència de recursos econòmics a les classes mitjanes baixes i també a les persones amb més dificultats o vulnerabilitats.

Per això fem passes decidides cap a la construcció d'aquest sistema àgil que doni suports i complements de manera coherent, de manera àgil, sistemes basats en dades, en interoperabilitats i que redueixin la burocràcia i donin el suport que necessiten a moltes persones.

Per això també la compatibilitat de les rendes del treball amb la percepció d'aquestes prestacions és fonamental perquè moltes vegades els joves en la seva etapa d'inserció laboral són els que pateixen més de tenir condicions laborals precàries i que aquesta capacitat de compatibilitzar suports, prestacions amb els ingressos laborals, els poden incentivar continuant, aprofundint en la seva trajectòria professional i laboral, però, alhora, tenir un sistema de protecció de rendes que els assegurí que els seus ingressos no baixaran o no cauran per sota de cert nivell.

I això també ho fem no només des de l'àmbit de la construcció d'un sistema modern i pioner en l'àmbit de les prestacions socials sinó també fomentant el desplegament i el creixement professional dels joves. En els últims mesos hem incorporat dos-cents vint-i-cinc orientadors a oficines de treball per donar una atenció personalitzada i, molt en concret, cent vint referents a l'àmbit de joventut, a suport a l'ocupació juvenil a tot el territori, en coordinació amb Educació i Joventut, per tenir aquests referents de proximitat que poden donar el suport necessari a aquests joves per impulsar les seves trajectòries professionals.

També hem impulsat una nova convocatòria del programa Noves oportunitats, per a joves de setze a vint-i-quatre anys sense titulació. Hem impulsat també el programa Practicum Odisseu, sis-cents vint-i-un joves han fet pràctiques a empreses i ens locals al món rural, i també dues mil noves places de pràctiques remunerades a l'administració dedicades a joves.

L'àmbit de l'ocupació i de la formació també necessiten un altre clau important, que és la mobilitat dels joves. Per això també s'han prorrogat els descomptes al transport públic per joves durant 2025 i també la T-Jove incorpora un descompte del cinquanta per cent. Els seus usos ja representen el vint per cent de tots els viatges a Catalunya.

Llavors, mobilitat, formació, educació són uns dels altres pilars, junt amb la protecció de rendes, que poden garantir que l'estat del benestar protegeixi les oportunitats i el benestar material dels joves.

I finalment, també hem impulsat un conjunt de línies més estretament vinculades a la Direcció General de Joventut i impulsades, com deia, des de la Secretaria de Cicles de Vida i Ciutadania.

Des d'aquesta direcció general i aquesta secretaria estem impulsant quatre línies fonamentals, també, a més de tota la coordinació del Pla Nacional de Joventut i de la coordinació intradepartamental en tots els àmbits de joventut.

Una de les qüestions que hem volgut impulsar de manera decidida és un nou model de coordinació i cooperació amb el món local.

Som molt conscients que el món local té un avantatge fonamental en estar a prop del territori, conèixer les situacions concretes dels seus joves, també té un avantatge en el disseny de les polítiques i els programes de joventut.

Però per coordinar tot aquest ventall de polítiques de joventut fetes des de la proximitat, fetes des del món local, necessitem impulsar i tenir més eines, més suports i més coordinació impulsada des del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Estem, en primer lloc, reforçant el suport a la planificació estratègica de joventut. Hem elaborat un diagnòstic sobre els plans locals i comarcals de joventut i, a partir d'aquí, hem iniciat un procés col·laboratiu amb els referents territorials per dissenyar un nou model més flexible i adaptat a la diversitat municipal, però, alhora, més coordinat des del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Un altre àmbit on també estem impulsant canvis és explotant sinergies amb espais, equipaments o serveis que tenim al territori i que també adrecen les necessitats de la joventut, com, per exemple, des de l'Agència Catalana de Joventut o des de la Xarxa d'Emancipació Juvenil. Estem reforçant les oficines de joventut de la mà dels

ens locals, però també fent-ho amb la possibilitat de tenir tècnics compartits entre l'Agència Catalana, la Xarxa d'Emancipació Juvenil i el món local.

També estem impulsant un nou catàleg de serveis, una eina que permetrà ordenar i sistematitzar l'oferta de programes i recursos, detectar buits i detectar també duplicitats. Recollirà tant serveis adreçats als joves com recursos per als professionals de joventut, sempre alineats amb el Pla Nacional de Joventut.

I pel que fa a la coordinació institucional, també hem creat nous espais per coordinar totes aquestes polítiques de joventut, com, per exemple, la comissió de coordinació amb el món local, que hem establert dins l'àmbit de drets socials en diferents línies, però té una línia específica adreçada a les polítiques de joventut.

També ho fem amb l'impuls del Consell Rector del Pla Nacional de Joventut, de nou un espai per la reflexió i la coordinació de les polítiques de joventut en l'àmbit del Pla Nacional de Joventut, i també estem revisant el contracte programa, que, com sabeu, el nou contracte programa ha de donar cobertura del 2026 fins al 2029, i dins de l'àmbit de joventut estem revisant i impulsant les noves polítiques, les noves directrius dins d'aquest contracte programa en coordinació amb els ens locals.

També entenem que el dret a participar i gaudir dels joves també és necessari articular-lo amb una visió de drets i amb una visió de transformació i de suport, i això també ho estem impulsant des de la transformació del Carnet Jove. Volem avançar cap a un carnet jove que sigui gratuït i universal. Estem en plena reflexió de com avancem cap a aquest model d'universalitat i gratuïtat, però aquests, diguéssim, serien els principis que guien els nostres passos cap a tenir un carnet jove que arribi a tots els joves de Catalunya i que, a més, la barrera econòmica no hi sigui, perquè tothom pugui accedir a aquest carnet jove de drets. I també volem fer un carnet jove que també estigui arrelat al territori i tingui aquesta proximitat, impulsant el carnet jove local en vint-i-dos municipis i continuant expandint la xarxa de municipis que col·laboren amb tenir un carnet jove local.

Finalment, també estem expandint altres programes socials, culturals i de participació, com Connecta't, que ha comptat amb la participació de més de trenta-sis mil participants.

Tot això també ho fem sense perdre de vista la diversitat de la joventut i també reconeixent que hi ha joves que necessiten uns suports especials, donada la seva vulnerabilitat més “acuciant”. I aquest és, en concret, un dels àmbits que també ens preocupa especialment, perquè tenim un problema a Catalunya creixent de sensellerisme i que afecta de manera notable a molts joves. L'àmbit del sensellerisme està canviant de manera molt ràpid en els últims anys, però ens estem trobant que tenim una creixent bossa de persones en situació de sensellerisme joves i aquesta és una realitat que no ens podem permetre.

I per això volem reformular la fitxa quaranta-quatre del Contracte programa adreçada a joves en situació de vulnerabilitat, per donar un acompanyament específic a joves vulnerables en situació de sensellerisme. De vegades són joves que han sortit del sistema de protecció, de vegades són joves que han arribat al nostre territori just havent complert els divuit anys, però que necessiten un acompanyament per redreçar la seva vida i sortir d'aquesta situació de sensellerisme i poder desenvolupar la seva trajectòria professional i vital.

Això ho volem impulsar, com deia, amb la transformació d'aquesta fitxa quaranta-quatre, amb l'impuls i la coordinació amb la Direcció General de Migracions -molts d'aquests joves també necessiten un suport per regularitzar la seva situació administrativa-, i també impulsat des de la Direcció General de Joventut, amb coordinació també amb la DGPIA, la Direcció General de Protecció i Prevenció de la Infància i l'Adolescència.

També continuem enfortint els suports a altres joves que també necessiten suports addicionals, com per exemple els joves tutelats i extutelats. Hem fet passes decidides, com per exemple ampliar l'edat màxima per accedir a les places universitàries reservades pel conjunt d'extutelats, ampliar-ho dels vint-i-un als vint-i-cinc anys, reconeixent que els joves extutelats de vegades tenen problemes inclús més grans que la resta dels joves per accedir a la universitat i que de vegades necessiten un temps addicional per poder completar la seva etapa universitària. I això també ho fem impulsant els suports i la reserva de places en l'àmbit de la formació professional pels joves tutelats i extutelats.

La tercera línia que estem impulsant és el reconeixement del lleure educatiu com un dret i una eina d'inclusió fonamental. Aquest procés de reflexió de reivindicació del lleure educatiu com una veritable escola de ciutadania ho volem fer des de la continuació dels treballs que es van realitzar en el marc de l'estratègia de reconeixement del lleure educatiu. Hem continuat els processos que es van iniciar també des del govern anterior, però els hem volgut impulsar i accelerar, i som optimistes que aquesta tardor, l'estratègia del lleure educatiu veurà la llum i serà una peça clau per reconèixer el lleure educatiu com un dret i com una política pública necessària per garantir la inclusió social en la infància, l'adolescència i també la joventut.

I això, a més d'aquest impuls mitjançant l'estratègia de reconeixement del lleure educatiu, també ho hem plasmat amb ajudes i subvencions que hem posat en marxa durant aquest 2025. Estem a punt de tancar el procés de la convocatòria d'ajudes i subvencions pel tercer sector, on les entitats del lleure educatiu han vist incrementades els seus suports un vint per cent respecte el 2024, arribant fins als dotze milions d'euros anuals per donar suport a totes aquestes entitats que ens estan aquests dies ajudant a tenir un espai de lleure educatiu pels nostres joves, els nostres infants, en casals d'estiu, en activitats extraescolars, i també reconeixent que aquest lleure educatiu és també un veritable sistema de connexió entre diferents generacions i també donant un suport al jovent per tenir un espai d'oci reconegut.

En el conjunt del Govern de la Generalitat, el lleure educatiu té un impuls de fins a dos-cents cinquanta milions d'euros anuals amb inversió entre diferents departaments i aquest és l'impuls que continuarem donant.

I, per últim, un tema que no per posar-ho al final és menys important, és el tema de la salut mental. La salut mental és un dels altres problemes que afecta de manera molt notable els joves i les joves de Catalunya i on hem de continuar avançant dins del marc del Pla de salut mental coordinat pel Govern de la Generalitat, però que nosaltres impulsem aquesta visió de joventut. I ho volem fer també avançant cap a l'ús de les noves tecnologies i les millors pràctiques per poder ser cost-efectius i arribar al major nombre de persones joves que poden tenir dificultats de salut mental.

I això ho farem impulsant el model d'Obro feel. Obro feel és un projecte que va impulsar el govern anterior amb un model de projecte pilot, però que volem consolidar i estem consolidant-ho com una veritable eina d'atenció emocional de referència. Més de cinc mil joves han estat atesos des de l'Obro feel. És un sistema de xat i d'interrelació mitjançant xarxes socials, però que deriva a un espai de comunicació, on els joves poden interlocutar amb professionals i que poden ser derivats a recursos especialitzats de salut mental.

Aquest 2025 hem fet una campanya de difusió, ho estem ampliant a nous àmbits d'atenció, com per exemple els suports a l'autoestima, la imatge corporal, la sexualitat. També vinculant-ho a les xarxes territorials, com la Xarxa d'emancipació juvenil, i també millorant els algoritmes a les xarxes socials per poder detectar casos que indiquin que hi ha problemes de salut mental i passar a la proactivitat, i igual que quan busquem alguna cosa a xarxes socials ens surt un anunci, si hem fet una recerca d'un producte i ens surt un anunci relacionat amb aquell producte, també podem aspirar que les administracions públiques siguem proactives i oferim serveis de xat si els algoritmes identifiquen que hi ha persones que poden estar patint problemes de salut mental pel seu comportament dins de xarxes. Això ho podrem fer aprofitant les millors eines tecnològiques, i molt concretament amb el desplegament d'eines que ens proporciona la intel·ligència artificial.

I per part meva poc més a dir. Llavors ens estalviarem uns minutets, que després podem aprofitar per tenir espai per respondre totes les preguntes que puguin sorgir.

Per acabar finalitzaria posant en valor la importància de tenir unes polítiques de joventut rigoroses, fonamentades en l'avaluació, fonamentades en les millors pràctiques a nivell internacional i amb una visió transversal, entenent que les preocupacions del jovent, les preocupacions que les dades ens diuen que són les més importants són les seves condicions de vida, les seves condicions laborals, l'accés a l'habitatge, l'accés a un sistema d'igualtat d'oportunitats, una formació, una educació de qualitat i d'excel·lència que els ajudi a impulsar les seves trajectòries personals i professionals, perquè realment vegin que en aquesta etapa tan crítica que és la joventut, junt amb l'adolescència, un moment vital crucial on es prenen decisions fonamentals que afecten tota la història vital de les persones, tots els joves

i les joves sentin que tenen un estat del benestar al seu costat, un Govern de la Generalitat de Catalunya que els ajuda en aquests moments vitals i que els impulsa en les seves trajectòries. I això ho fem, com deia, ho estem fent des del primer dia, des del 12 d'agost del 2024, prioritzant allò que realment importa als joves, que és l'habitatge, la igualtat d'oportunitats i la generació de prosperitat compartida.

I confiem que amb aquesta visió d'impulsar i reforçar allò que realment són els principals problemes dels joves aconseguim que tots aquells joves que se senten decepcionats i desencantats amb les institucions, doncs, tornin a confiar en l'estat del benestar com un motor per l'impuls de les seves trajectòries vitals i professionals, i que això els faci ser més optimistes i pensar que pot haver-hi un futur millor per tots i per totes.

El president

Moltes gràcies, honorable consellera. I ara passem al torn dels grups parlamentaris i, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la seva portaveu, la diputada Mar Besses. Quan vulgui.

Mar Besses Casanovas

Bé, gràcies, president. Bona tarda, diputats i diputades. En primer lloc, saludar i agrair la compareixença de la consellera i les dues secretària i directora general que l'acompanyen.

Bé, consellera, vostè ha començat la seva intervenció clarificant que vostè porta sis compareixences en aquesta cambra, però em pertoca també recordar-li que aquesta és la primera compareixença que fa a la Comissió de Polítiques de Joventut, pràcticament un any més tard des que va prendre possessió del seu càrrec de consellera i, per tant, sap que aquella compareixença que hauria estat oportuna a l'inici de legislatura per explicar quin era el full de ruta del Govern en l'àmbit de joventut, doncs, sembla que se la van voler estalviar i, per tant, van acabar agrupant una única compareixença, juntament amb la Comissió d'Infància, a la que ja vam advertir i ja vam denunciar que poc o res es va parlar de polítiques de joventut i, per tant, veníem a aquesta comissió amb molts interrogants i amb moltes preguntes per fer-li.

Per tant, ha comentat vostè també una cosa tant a l'inici com ara al final, que és aquesta dada, que també ens preocupa, d'aquest setanta per cent de joves que creu que la democràcia funciona malament i, per tant, crec que també això no ajuda que la responsable de les polítiques de joventut del Govern de Catalunya comparegui un any tard, segurament, doncs, no ajuda a enfortir, a reforçar el vincle, la relació, la confiança que haurien de tenir els joves del nostre país davant les administracions que els haurien de representar. Per tant, crec que és una reflexió que ja sé que vostès no faran, perquè considera que amb aquella compareixença conjunta ja en vam tenir prou, però la realitat és que no va respondre pràcticament cap de les nostres preguntes.

Però davant de la seva inacció, des del Jovent Republicà hem continuat fent feina, situant aquelles prioritats que són de primer ordre pel jovent del nostre país, no només insistint amb aquesta compareixença seva que era tan necessària, sinó també recordant-li la seva obligació de fer-ho amb aquest escrit que vam haver d'entrar a la Mesa del Parlament i també a través d'una interpel·lació i d'una moció subsegüent, on recollíem pràcticament tots els temes que vostè ha esmentat en aquesta compareixença i que ens alegrem que la majoria d'aquests punts vostè els ha traslladat, se'ls ha fet seus. Per tant, ens n'alegrem que d'aquesta manera haguem pogut contribuir a millorar la tasca del Govern.

Una altra de les qüestions que ens preocupa, un anunci més recent i que vostè no n'ha fet esment i que em sorprèn, és en relació al canvi de nom i d'atribucions de la secretaria d'on penja les polítiques de joventut, perquè ara amb el nom que té aquesta secretaria s'assumiran altres temes i, per tant, deixarà de portar el títol a la secretaria com podem veure “de Joventut”, com teníem fins ara i, per tant, per nosaltres el fet que s'hagi transformat aquesta secretaria a dir-se “Cicles de Vida i Ciutadania” no és menor. És a dir, creiem que no és una qüestió merament tècnica o del nom que porti aquesta secretaria, sinó que el que ens preocupa és que és una decisió política i que té implicacions polítiques aquest canvi de nom i, per tant, amb aquesta modificació la joventut perd en certa manera aquesta estructura pròpia i reconeixible dins de l'organigrama del Govern i, per tant, passa a integrar-se en una concepció certament genèrica que dilueix la seva identitat i sobretot la seva centralitat en el que creiem que hauria de ser en el sí del Govern.

I, per tant, aquest enfocament que, com li deia, nosaltres no compartim, perquè considerem que equipara la joventut a altres moments, a altres cicles vitals i, per tant, el que creiem que transmet això és que ser jove és només una etapa de trànsit, però des del nostre punt de vista ser jove va molt més enllà, perquè és un moment de conformació de la trajectòria vital de moltíssimes persones i, per tant, no pot quedar-se com si fos una etapa més, un cicle de vida més, sinó que ha d'anar molt més enllà.

I, per tant, modificar per dir-ho d'alguna manera aquesta categoria creiem que suposa treure-li certament pes polític, i sincerament crec que això és contradictori amb una afirmació que vostè ha fet a l'inici que és que la joventut per vostès és una de les principals preocupacions del Govern. Per tant, no ens quadren aquestes dues activitats.

Per tant, situem també el Pla Nacional de Joventut de Catalunya, aquesta estratègia de país al servei del jovent, que hem reivindicat molt la necessitat d'aprovar-lo quan abans millor després de molts retards, després de molt insistir-hi, onze mesos més tard sembla que finalment tenim el Pla nacional de joventut quan se'l van trobar fet. Poden posar les cares que vulguin, però el Pla nacional estava fet i, per tant, han trigat onze mesos a fer aquesta tramitació, mentre l'anterior Govern -també per posar-hi dades- en un any i mig va fer tota aquesta feina.

Per tant, ara ens queda el pla d'actuacions que vostè, consellera, doncs, ha dit que tenen previst presentar-lo al setembre d'aquest any, però, si no anem equivocats, aquest pla d'actuacions finalitza a finals del 2025 perquè té vigència fins al 2026, i per tant si es planteja algun canvi en la temporalitat d'aquest pla d'actuacions, perquè si no tindrem pràcticament un pla d'actuacions per quatre mesos i, per tant, potser valdria la pena ampliar aquest termini.

Una de les altres qüestions que vostè ha posat sobre la taula és en qüestions d'habitatge i, per tant, compartim aquesta necessitat de situar, doncs, respostes en l'àmbit d'habitatge, però creiem que aquestes respostes han de ser de caràcter estructural perquè el que estem parlant no és de condicions concretes o d'afectacions concretes, sinó que estem parlant d'una dificultat estructural d'accés a l'habitatge i, per tant, això no es pot respondre, no es pot governar amb pedaços que

és, des del nostre punt de vista, doncs, bàsicament les tres accions que vostè ha esmentat.

Per una banda, pel que fa al Bo Jove, ho hem denunciat també molts cops, per nosaltres és un pedaç que no deixa de ser, doncs, aquest Bizzum de l'administració pública als rendistes i, per altra banda, aquest Aval en l'emancipació, que el títol sembla que està molt bé, però quan anem a la lletra petita no ens acaba d'encaixar i crec que deixa molt de desitjar, perquè si mirem doncs el criteri de convocatòria, que bàsicament és "tonto l'últim", quan s'han acabat les places aquí s'acaba la convocatòria, uns sous que arriben fins a 80.000 euros, quan la mitjana de sous dels joves al nostre país ronda els 23.000 euros, vinculat a entitats bancàries, que el que provocarà això és que un banc si ha de concedir una hipoteca ho farà al jove que més garantia té de pagament, i per tant és aquell amb rendes més altes, i per tant segurament estarem beneficiant els joves que menys ho necessiten i no estarem arribant als joves que veritablement tenen aquest problema, aquesta dificultat d'accés a l'habitatge. I per tant supeditat també aquesta temporalitat, aquesta incertesa de saber si aquell jove l'any vinent podrà pagar el lloguer o no, perquè no sabrà si se li coincideix o no aquesta ajuda.

Per tant, sí, són mesures que estan bé però amb això no anem enlloc i amb això no ho fem tot, perquè el que calen són mesures efectivament estructurals.

Passo a parlar del Carnet Jove. Hem manifestat diferents vegades aquesta necessitat que sigui, doncs, un avantatge gratuït, universal, desvinculat d'entitats financeres. De fet, aquesta sempre ha estat la nostra proposta. M'ha sobtat que avui vostè ha dit també universal i gratuït, que era la proposta que nosaltres inicialment fèiem i, per tant, la pregunta és què ha canviat? Perquè, de fet, el mes de maig quan vam fer aquesta moció, el Partit Socialista que dona suport al Govern va votar en contra d'aquesta proposta i és exactament el que vostè ha dit. Per tant, m'agradaria saber quin és el canvi de parer.

En relació al contracte de programa, també ha esmentat que finalitza aquest 2025 i, per tant, s'està treballant en un nou model de coordinació de cara a l'any vinent, però no ha esmentat quines mesures preveuen incorporar, quines són les modificacions.

També en l'àmbit de mobilitat, la T-Jove compartim el cinquanta per cent i fins als trenta anys, acaba el 2025, per tant garantiran doncs que la T-Jove continuï amb les mateixes condicions de cara al 26 o ens hem de mentalitzar...

El president

Diputada, acabi, si us plau.

Mar Besses Casanovas

...., acabo molt ràpid -m'he passat deu segons.

No ha concretat res del català, no ha parlat de mesures del català, i nosaltres creiem que també és una qüestió molt important.

I pel que fa al lleure educatiu vostè ha parlat d'"impulsar i accelerar" aquesta estratègia, però el que veiem és que d'allò que estava previst, de la comissió interdepartamental, del comitè consultiu, els grups de treball no se n'ha convocat caps. Quan van venir la secretària i la directora a la comissió ens van dir que ja tenien aquest document de bases fet per la Universitat de Girona i que, per tant, molt aviat ens els farien arribar i no ens l'han fet arribar. Per tant, també li pregunto què està passant amb aquesta qüestió.

I, per tant, ho deixo aquí, perquè no tinc més temps i, per tant, en el següent torn intentaré acabar de fer-li totes les preguntes.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada Ariadna Urroz, que compartirà el temps amb el senyor Aleix Agustí, especialista de Junts. Quan vulgui.

Ariadna Urroz Segura

Perfecte, gràcies, president. Bona tarda, avui és el meu segon dia com a diputada al Parlament de Catalunya i aquesta és la meva primera intervenció com a portaveu de Junts per Catalunya en aquesta comissió. Per tant, en primer lloc, sí que volia fer un agraïment immens a la Judith Toronjo, que és la diputada que fins ara ha estat al capdavant de Junts com a portaveu d'aquest grup.

En segon lloc, gràcies, consellera i al seu departament, per la compareixença que heu fet avui per abordar de manera central i troncal les polítiques de joventut. Com ja han comentat, la darrera ocasió va ser compartida amb Infància i, per tant, és important poder tenir una compareixença només central i focalitzada en polítiques de joventut.

Des de Junts per Catalunya som molt conscients dels reptes que els joves hem d'afrontar en el nostre dia a dia i crec que per això som molt conscients que calen polítiques concretes per generar aquests horitzons d'esperança i no d'incertesa, com els que tenim avui. Per això creiem en una política pensada pels joves, que puguem decidir, desenvolupar el nostre projecte de vida lliurement a Catalunya i la veritat, com vostè mateixa exposava en la seva diagnosi, ara mateix a aquesta precarització juvenil que patim és necessari donar respostes i, per tant, canalitzar aquestes necessitats que tenim els joves i donar-hi resposta, com deia.

Ja que aquesta intervenció serà compartida amb el meu company Aleix Agustí, a mi m'agradaria centrar-me en quatre punts molt concrets, que li vull dirigir unes qüestions, i després seguirà ell.

En primer lloc, i en relació a Pla Nacional de Joventut de Catalunya, que celebrem que s'hagi pogut aprovar i publicar aquest mes de juny, sí que li volem adreçar tres qüestions. La primera d'elles és que, tenint en compte aquesta llarga tramitació que ha tingut i que en som conscients, la darrera legislatura, i també en aquesta comissió, vam posar de manifest que els col·legis professionals joves, aquestes seccions joves que defensen els drets laborals de molts joves de Catalunya, com ho són els advocats, com ho són els economistes, els arquitectes, les infermeres, els metges i molts altres, volíem preguntar-li si finalment havien pogut tenir veu en poder participar d'aquesta elaboració de Pla Nacional, o no.

En segon lloc, seguint una mica els comentaris de la meva companya sobre la necessitat que aquest Pla nacional no només quedi en això, sinó que s'ha de desplegar en aquest Pla d'actuacions que vosaltres mateixos comentàveu i posàveu termini per setembre. I jo m'atreviria a dir que no només cal planificar aquest Pla d'actuacions, sinó els recursos necessaris per poder desenvolupar aquest Pla d'actuacions. Per tant, si també es pot fer una mica de previsió sobre això.

L'últim punt en relació a aquest Pla Nacional, també ens ha sobtat que és un Pla Nacional que es preveu de l'any 2021 fins al 2030, tot i que l'aprovem el 2025. Entenc que és perquè no quedi vacant aquest període de temps, però sí que li volíem preguntar en aquest sentit quin és el Pla d'avaluació, perquè, si no m'equivoco, el propi decret preveu que després dels primers cinc anys es farà una avaluació de com ha anat o com està evolucionant aquest pla. Llavors, saber si això es farà l'any vinent, que seria el 2026, o ja seria el 2030, tenint en compte que l'hem aprovat aquest 2025.

A més a més, li volia adreçar dues preguntes, que són temes que no ha comentat, però sí que ens interessaria saber la seva opinió. La primera d'elles és si el propi departament s'ha plantejat modificar la llei catalana de joventut, que sabem que és de l'any 2010, que potser seria convenient per enfortir la participació del jovent de Catalunya, tenint en compte que la realitat social des del 2010 fins al dia d'avui també ha canviat força.

També en matèria de política legislativa, volia aprofitar per preguntar-li aquesta llei que també s'està tramitant al Congreso de los Diputados, a Madrid, aquest projecte de llei que no sé si ni tan sols és projecte, però sí que aborda directament polítiques de joventut, quan aquesta és una competència exclusiva de Catalunya. Volíem preguntar-li si ens pot donar més detalls de la mateixa i quines són aquestes actuacions que des del Govern de la Generalitat fareu per poder garantir que justament les competències de Catalunya es respecten en tot moment, com no pot ser de cap altra manera.

Un dels altres punts que també volíem posar damunt de la taula i que no hem abordat és la càrrega burocràtica que també han hagut d'afrontar les entitats juvenils en molts punts, sabent que les entitats juvenils han de fer la seva tasca, que és social i comunitària i, per tant, potser no tant fer papers i més papers. I en aquest sentit el que és cabdal és poder també desplaçar aquesta llei de foment de l'associacionisme que, de fet, a la passada Comissió de Joventut, el director general d'Acció Comunitària, en aquesta mateixa cambra ja va comentar que no hi havia un pla concret per desenvolupar-la, però voldríem preguntar-li si això és així i quina és la previsió que vostès tenen per poder-ho tirar endavant.

I ja abordo l'últim dels quarts punts, abans de passar-li la paraula al meu company que, evidentment, per abordar el repte d'emancipació, perquè els joves hem de poder emancipar-nos a Catalunya i la manca d'habitatge assequible fa que això no sigui possible, com vostè mateixa ha exposat, i és evident que és urgent actuar.

En primer lloc, i pel que fa al bono joven, volem tornar a reiterar també aquí a la cambra que s'han de tenir en compte per les properes convocatòries, la diferència territorial en el preu del lloguer, perquè no és el mateix el lloguer que es paga a Tarragona que el que es pugui pagar a la ciutat de Barcelona. Això ho hem posat de manifest en el Parlament i també en el Congreso, però avui volíem també tornar a reiterar en aquesta comissió això. I, en segon lloc, pel que fa als préstecs d'emancipació que també vostès han presentat i que podria semblar també d'entrada que és una mesura que potser anava molt a la línia del que aquest mateix Parlament va aprovar a proposta de Junts per Catalunya, però també, com diu la lletra petita, no és ben bé així, perquè el que es planteja al final no acabar essent una ajuda als joves que compraran un habitatge a preu de mercat amb l'ajuda del Govern, que després hauran de retornar, i que aquell habitatge passarà a ser de protecció oficial un cop allò acabi. Per tant, creiem que aquí es genera un risc en els joves que és absolutament innecessari i que no té cap mena de sentit.

La proposta de Junts per Catalunya en matèria d'emancipació és clara, és ampliar el parc públic d'habitatges amb aquesta reserva del 25 per cent fins als joves de trenta-cinc anys; també exigir a l'Estat aquest traspàs d'habitatges de la Sareb. que el propi president Pedro Sánchez s'hi va comprometre a les municipals el 2023 i, per tant, això encara resta pendent -una més. Posar en marxa, com dèiem, també un programa de crèdits aval que no sigui una trampa pròpiament pels joves i que no els generi cap mena de risc. Recuperar el compte habitatge amb aquestes excepcions fiscals, augmentar també la bonificació del lloguer a joves en el tram de l'IRPF autonòmic del deu al vint per cent i també pujar l'edat fins als trenta-cinc anys, i exigir el mateix a govern espanyol respecte al tram estatal de l'IRPF.

Jo això ho deixo aquí, perquè això és pensant en els joves i en el futur dels joves i, per tant, cedeixo la meva paraula al meu company Aleix Agustí.

Aleix Agustí

Bé, gràcies, diputada. Consellera, secretària, directora general, president, com deia la diputada Urroz, Catalunya ha de ser un país on no només s'hi pugui viure, sinó que s'hi pugui arrelar i prosperar, i un dels factors fonamentals perquè això passi és la feina, l'ocupació.

A Catalunya, l'any 2024, l'atur entre els menors de vint-i-cinc anys superava el vint-i-dos per cent, però dels joves que treballen més d'un trenta-u per cent ho fan en contractes laborals temporals i amb un salari mitjà que frega els 23.000 euros. Alhora, els joves estan sobrequalificats per les feines que se'ls contracta. En concret, més d'un vint-i-dos per cent dels joves estan sobrequalificats per executar les feines que desenvolupen.

Durant molts anys, els joves hem escoltat allò que havíem d'estudiar i formar-nos i que si ho fèiem, que si ens esforçàvem, obtindríem la nostra recompensa, que era una bona feina amb un bon salari. En aquests moments podem constatar que això no és així. Aquestes dades ens indiquen que avui en dia, si més no, és complicat que un jove pugui arreglar i prosperar a Catalunya. En aquest sentit, quines mesures han pres o prendran per revertir aquesta situació?

Vostè ha parlat d'ocupació, però no ha parlat de l'emprenedoria i aquesta ha de ser una prioritat. Com l'impulsaran?

I ja per últim, president, els catalans tenim una identitat i forma part d'aquesta identitat la nostra llengua, el català; també la nostra cultura, les nostres tradicions i la nostra història. Per desgràcia veiem com, estudi darrere estudi, l'ús del català va disminuint i això no ens ho podem permetre. La llengua és un pilar fonamental de la nostra nació. Què han fet perquè aquesta xifra no continuï disminuint, sinó, al contrari, que comenci a augmentar?

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el seu portaveu, el senyor Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Bona tarda, honorable consellera. Aprofito per saludar també a la directora general i a la secretària.

Començo la intervenció agraïnt que finalment hagi accedit a comparèixer davant d'aquesta Comissió de Joventut. Celebro que avui sigui aquí, però permeti'm dir-li que arriba tard. Fa gairebé un any tots els consellers i conselleres d'aquest Govern van comparèixer davant de les respectives comissions per exposar quin seria el seu projecte, el seu full de ruta durant el llarg d'aquesta legislatura; tots, menys vostè. És evident que hi poden haver problemes d'agenda, però comparèixer un any després no només és una qüestió de calendari, és també una qüestió de respecte. I el seu retard transmet una sensació clara: manca de consideració a la cambra, als diputats i, sobretot, als joves de Catalunya.

I aquest retard considerem que no és casual, és una prova més de la manca de projecte d'aquest govern socialista. Un govern que no té rumb i que transmet als joves que les seves preocupacions s'ignoren des de les institucions, consellera.

Com ja li vaig dir en la interpel·lació del passat 12 de març, i li reitero avui, la seva conselleria hauria d'estar centrada a afrontar tres grans reptes que preocupen i afecten directament els joves, com són l'habitatge, l'educació i la seguretat.

Començaré per l'habitatge, que és, sens dubte, la principal de les urgències que patim els joves. Les dades són clares, Catalunya és una de les comunitats on resulta més difícil accedir a un habitatge, i vostès, en lloc de portar solucions reals, només fan grans anuncis, però que tenen molt poc recorregut.

A l'inici de la legislatura, el seu govern va anunciar la construcció de cinquanta mil habitatges públics abans del 2030, amb una reserva del vint-i-cinc per cent per a persones joves. Ho torno a repetir, em refereixo a la construcció, no a l'adquisició. I més enllà de la informació a la premsa i les paraules boniques, voldríem saber en quin punt es troba la construcció d'aquests cinquanta mil habitatges, perquè vostè ha afirmat que anem a ritme de creuer, però quants habitatges s'han començat a construir? Segueixen mantenint aquest compromís que abans del 2030 tindrem cinquanta mil habitatges? O aquest anunci acabarà sent com els cent vuitanta-quatre mil habitatges que va prometre Pedro Sánchez ja fa uns anys i que ningú sap on són?

Mentrestant, el que sí que hem vist per part del seu govern és una gran campanya de màrqueting i de publicitat. Ens han presentat en Pol, aquest jove que és molt simpàtic, però fictici, que resulta que s'emancipa gràcies a les polítiques del seu govern. Però, consellera, tenint en compte que les seves polítiques d'habitatge són paper mullat i que vostè, la consellera que hauria de representar tots els joves, triga un any a comparèixer davant d'aquest Parlament, em temo que en Pol tindrà molt poques esperances per marxar de casa als seus pares.

També han anunciat els préstecs a l'emancipació, una proposta que d'entrada sembla interessant, però amaga un model que beneficia molt més a l'administració que no pas als joves. Perquè, expliquem-ho bé, un jove pot rebre un préstec a interès zero fins a cinquanta mil euros per cobrir el vint per cent del valor de l'habitatge, però perquè això sigui aplicable l'habitatge ha de costar com un màxim de dos-cents cinquanta mil euros, que són el vint per cent del total. Sincerament, consellera, trobar un pis a aquest preu en qualsevol ciutat mitjana de Catalunya és a dia d'avui una missió impossible.

Però fem l'exercici, i li compraré "pulpo" com a animal de companyia. Suposem que un jove troba un habitatge que compleix aquestes condicions. L'adquireix, fa la hipoteca, trenta anys anys després, un cop ha liquidat aquesta hipoteca, retorna els cinquanta mil euros del govern en cinc anys... Aquí és on arriba la trampa. Com que l'habitatge passa a ser de protecció oficial, l'administració pot adquirir-lo a un preu que ella mateix estableix. És a dir, el Govern comprarà habitatges per sota del preu de mercat. Això no és ajudar els joves, això és fer negoci a costa de les dificultats per accedir a l'habitatge dels joves.

Passem a l'educació. El panorama tampoc millora. Les últimes proves de competències bàsiques revelen una dada que és molt preocupant, i és que el nivell educatiu dels joves catalans és dels més baixos de la història. Els resultats de primària i secundària estan molt per sota dels mínims exigibles en qualsevol societat avançada. I què fa el seu govern davant de tot això? Quines mesures s'han pres per revertir aquest empitjorament? Perquè parlen molt de defensar l'escola pública, però la realitat és que estan condemnant els alumnes de l'escola pública a una precarietat sense precedents, consellera.

Li posaré un exemple molt recent. Dos-cents alumnes d'Osona i de Vilanova i la Geltrú s'han quedat sense places de batxillerat pel curs que ve, estudiants de l'escola pública, hauran de buscar alternatives fora del seu municipi, sense cap garantia de transport i, el que és més greu, sense la possibilitat de triar l'itinerari formatiu que volen seguir. Com pot ser que en ple segle XXI un jove que vol estudiar es quedi sense plaça al seu municipi? Com poden dir que defensen la igualtat d'oportunitats quan limiten l'accés a la formació postobligatòria.

I pel que fa a la formació professional, només podem esperar que aquest any facin millor la seva feina, perquè venim d'un any on milers de joves es van quedar també sense plaça. Però veient com gestionen el batxillerat, esperem que les coses vagin millor, però les esperances són baixes.

I finalment em referiré a la seguretat. Els joves catalans patim una inseguretat creixent als carrers, i es viu a diari a carrers, a barris, a places, a les zones d'oci, i mentrestant veiem com vostès miren cap a una altra banda. El Partit Popular ha presentat al Congrés dels Diputats diverses propostes per endurir les penes a delinqüents multirecidents, però aquestes són bloquejades per part de la Mesa del Congrés sistemàticament. I mentre vostès juguen amb la política, la gent viu amb por als seus barris.

I no podem parlar de seguretat tampoc sense abordar el problema de la immigració il·legal i conflictiva, especialment entre el jovent. I tenen previst fer alguna cosa al respecte, consellera?

Portem un any de legislatura i el que veiem és que de moment el govern va a la deriva. Un govern que viu instal·lat amb la propaganda, però que no té ni rumb ni pressupost per fer res de tot el que s'ha dit. Un govern que no escolta els joves, que no els entén i que tampoc els dona cap esperança a la futur.

Els joves ho tenim molt clar. Volem emancipar-nos, bona formació, seguretat als carrers per poder viure amb llibertat, i volem un govern que ens ajudi, no que ens ignori ni posi pals a les rodes. I avui, per molt que vostè comparegui, el seu projecte segueix essent tan buit com el del primer dia, consellera.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula la diputada Júlia Calvet. Quan vulgui.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, president. Bueno, hoy comparece usted ante esta comisión para hablar sobre juventud, y lo cierto es que pocas cosas pueden generar más indignación que alguien se atreva a hablar de juventud cuando no conoce la realidad que vivimos los jóvenes en Cataluña y, sobretodo, sobre la que no hacen absolutamente nada. Y es que usted ha tardado un año en dignarse a venir a esta comisión, que lo entiendo, viendo como tenía que estar escondiendo todo lo que estaba sucediendo con el tema de la DGAIA, que no es poco, y ahora, pues, un poco entretenida cambiando el nombre de la DGAIA. *I, apa, bon vent i barca nova.*

Lo que sí que le pediría desde el Grupo Parlamentario de VOX es que su única comparecencia debería ser la de dimitir, la de pedir su dimisión, como no puede ser de otra manera, más que nada porque usted ha liderado uno de los mayores casos de corrupción de menores de la historia de este Parlamento.

Cataluña, por otro lado, está en una situación nefasta en políticas reales para jóvenes, y esto no es una opinión, sino que es una realidad contrastable. En primer lugar, la vivienda es un lujo; luego, está el empleo, precario; la inseguridad, constante, y luego están los recursos sociales, que de los pocos que tenemos se reparten con criterios totalmente ideológicos y no en función del mérito, la necesidad y el sentido común.

Pero es que, por si fuera poco, sus prioridades son claras, y usted lo ha demostrado hoy en la comparecencia. Primero, los de fuera, y después, si hay algo, que venga para los de aquí. Así funciona su *Govern*, el Govern de la Generalitat, y por eso estamos como estamos.

Entonces ¿Cómo no van a tener los jóvenes desafección o desconfianza en las instituciones si realmente se están hablando de problemas que no son los reales, que no son los que se viven en la calle?

Entonces, bueno, hablemos punto por punto de los temas que más preocupan a los jóvenes, a los jóvenes de pie de calle.

En primer lugar, comencemos con la vivienda. Ustedes repiten como un mantra que trabajan para facilitar el acceso a la vivienda a los jóvenes, sin embargo, los datos demuestran todo lo contrario. Cataluña es la región con mayor presión sobre el mercado del alquiler y de compra, y usted me dirá que, bueno, usted lo ha dicho, sobre el tema de las ayudas, lo están revirtiendo con las ayudas para el alquiler para jóvenes, luego, por ejemplo, con los temas de los *préstecs d'emancipació*, que pusieron en marcha tan solo hace una semana, el 30 de junio, y que, bueno, en ese sentido, yo le diré que el sentir de la calle, y es que es totalmente insuficiente.

¿Por qué? Bueno, pues porque, en primer lugar, los precios están completamente disparados, usted lo sabe, porque no hay un parque público suficiente, no se está construyendo lo suficiente. ¿Sabe cuántos jóvenes catalanes se quedan fuera de estas ayudas mientras ustedes las destinan a esos recién llegados que no cumplen unos criterios estándares, unos criterios que sí que deberíamos establecer? Miles, y miles de jóvenes catalanes y españoles que no cumplen esos criterios de vulnerabilidad que ustedes imponen y que han inventado para premiar a los de fuera y que no se note.

Encima, cuando un joven catalán logra independizarse lo hace compartiendo piso, hipotecando su futuro y a menudo conviviendo con la ocupación y la inseguridad. Porque de eso tampoco hablan, de cómo sus políticas permisivas han llenado nuestros barrios, todos nuestros barrios, de mafias de ocupas y también de pisos totalmente conflictivos.

Lo único que hacen es reducir aún más la oferta, regularizando los precios y, por otro lado, lo que hacen es fomentar el efecto de llamada, que esto lo que hace es disparar aún más la demanda y, por tanto, lo que hacen es explotar el mercado inmobiliario, agravando aún más la crisis habitacional que tenemos a día de hoy.

Por tanto, asúmanlo, sus políticas son las causantes de la realidad actual, de la crisis habitacional sin precedentes que estamos viviendo. Usted ha dicho: “desde el 2007”, pero es que ustedes desde el 2007 llevan estos gobernando estos dieciocho años

al menos diez gobernando el gobierno de la nación, y, sin embargo, sus políticas nos han llevado a este punto.

Por tanto, yo creo que ha quedado bastante obvio su incompetencia en el tema de la vivienda.

Seguimos con el segundo tema, el empleo. La juventud catalana es una de las más preparadas de Europa y, sin embargo, vive peor que sus padres y que sus abuelos, y no tiene expectativas de mejora. Tasa de para juvenil de menos de veinticinco años, ¿eh? por encima del veinte por ciento, según el Idescat. Usted ha dicho más del quince por ciento, pero según los datos de Idescat del 2024 nos encontramos en un 22,1. Nos encontramos con contratos temporales, salarios bajos, inestabilidad absoluta, porque es que ni con la trampa de la reforma laboral o con los fijos discontinuos ustedes pueden maquillar esos datos que representan la realidad actual de los jóvenes. Jóvenes con másteres que ganan el SMI, prácticas no remuneradas que se alargan eternamente y una administración autonómica más preocupada por adoctrinar en género y en matemáticas de perspectiva de género, etcétera, y en memoria histórica, que no en facilitar esas oportunidades reales que necesitamos los jóvenes.

Entonces, yo le pregunto ¿dónde están esos programas eficaces de inserción laboral y dónde está la formación profesional, como usted también ha dicho, pero conectada realmente a la empresa y al tejido productivo, más allá de eslóganes políticos y de titulares en la prensa?

Yo, sinceramente, creo que no la deberíamos buscar, porque no existe, porque ustedes han destruido la meritocracia, porque ustedes promueven un modelo de juventud dependiente, subvencionada, pasiva y totalmente manipulable.

Otro tema tabú para su *Govern* es la inseguridad vinculada a la inmigración y, sí, también afecta especialmente a los jóvenes catalanes. Cada vez son más los adolescentes y jóvenes que denunciemos robos, agresiones, amenazas, peleas en centros educativos, estaciones de metro, plazas, nuestras calles, nuestras fiestas mayores ahora en verano. ¿Y quiénes son los agresores? Ustedes lo saben, todos ustedes lo saben, saben que en su mayoría son de origen extranjero, muchos sin papeles, a los que ustedes protegen, ustedes subvencionan y disculpan de manera

constante. ¿Eso es xenofobia por decirlo tal cual lo pensamos y tal cual lo piensa muchísima gente? Pues no, *consellera*. Es describir una realidad que ustedes se empeñan en esconder. Vayan al Raval, vayan a Salt, vayan a Hospitalet, a Manresa, a la Zona Franca, a Nou Barris, a cualquier de esos sitios y pregunten a las familias de calle, a los comerciantes, a los docentes. Cataluña ha dejado de ser un lugar seguro para crecer, para estudiar o para trabajar, y no es de ahora, sino desde hace mucho tiempo. Gran parte de esa responsabilidad recae en su *Govern*, que ha blindado la inmigración ilegal con privilegios que no tiene ni el joven catalán que ha nacido, crecido y estudiado aquí.

Cada año miles de jóvenes, por otro lado, se marchan de Cataluña, hay fuga de talento; no se van por gusto, es porque no tienen futuro, ya lo hemos hablado, están hartos de pagar los delirios del separatismo, los excesos del progresismo y el abandono sistemático de sus derechos. Ustedes hablan de talento, de excelencia, de políticas de juventud, pero las echan con sus políticas y luego se lamentan de la fuga de cerebros.

Así que nada, *consellera*, decirle que realmente o se ponen las pilas o esto se va a pique. Ya hace mucho tiempo que lo estamos denunciando, pero menos mal que nos queda menos tiempo, cada vez menos tiempo para gobernar.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputada. I ara, en nom del Grup de Comuns, el diputat Lluís Mijoler compartirà el temps amb el senyor Arnau Morales, especialista del seu grup. Quan vulgui.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. I, primer de tot, donar la benvinguda a la senyora Ariadna Urroz com a portaveu d'aquesta comissió i ja tindrem ocasió de debatre nombrosos temes. Benvinguda.

Bé, *consellera*, voldríem començar amb un prec. Vostè ha començat dient que ha comparegut sis vegades aquest Parlament i el nostre prec seria que comparegui més en aquesta comissió. Se li ha dit que en onze mesos, gairebé un any, doncs,

és el primer cop que compareix i creiem que això és una irregularitat i, per tant, demostrar la seva dedicació i demostrar la seva atenció cap a la gent jove d'aquest país passa també per comparèixer davant d'aquesta comissió, per tal que puguem escoltar quines són les seves propostes polítiques en aquest sentit i que, per tant, també puguem fer aquesta fiscalització i aquest control en aquesta comissió, que segurament és la seu on es pot treballar més fora de l'espectacle, diguem-ho així, del que és l'hemicicle, tot i que escoltant algunes intervencions no sé si és així, però li faria aquest prec, si us plau. Jo crec que els i les joves de Catalunya es mereixen que comparegui més d'un cop l'any i, sobretot, que hagi trigat aquests onze mesos per comparèixer avui.

Bé, compartim bona part de la filosofia que vostè ens trasllada sobre els drets socials, com aquests drets socials com a pilars de l'estat del benestar, superant aquest biaix assistencialista per substituir-ho per una concepció de drets de ciutadania universal a l'abast de tota la població i que no siguin entesos només en termes de vulnerabilitat.

Per tant, ja la seva compareixença inicial a la Conselleria de Drets Socials, els Comuns ja vam situar que considerava imprescindible aquest sistema integral de protecció de la infància en risc, la tutelada i l'extutelada.

I avui, consellera, deixi'm ho dir, ha fet menció molt de passada només per l'ampliació del termini dels estudis dels vint-i-u als vint-i-cinc anys per als extutelats, i cal fer molt, i no només amb els menors, sinó en aquest acompanyament a nois i noies extutelades; també als procedents de processos migratoris o refugi per garantir l'accés a tots els seus drets.

Precisament, aquests dies tenim un nou exemple de la falta de protecció d'aquests i aquestes joves. Hi ha persones molt angoixades per aquesta problemàtica donada a les característiques de les destinatàries de les reclamacions. Aquesta tramesa de cartes de reclamació que s'ha fet ha provocat que la situació arribi als mitjans de comunicació. Les afectades ens han traslladat directament que en alguns casos se'ls reclama 26.000, 36.000 i fins a 42.000 euros, el que ha motivat l'inici d'actuacions, ho sap perfectament, per part de la Sindicatura de Greuges, a instància de part per una possible mala pràctica administrativa.

Alguna pregunta, alguna reflexió i alguna petita proposta al respecte. Saben en quin punt es troben les actuacions de la Sindicatura? De quants afectats i afectades estem parlant? Nosaltres en sabem 142, no sé si aquesta xifra és correcta. Quina antiguitat tenen o poden tenir els deutes? Quina és la tipologia dels errors comesos per l'administració que han conduït a aquesta situació actual?

I entrant en el terreny de la reflexió, tenint en compte que aquesta exigència de pagament no és materialitzable, perquè es tracta de persones que no tenen patrimonis, que no tenen diners, que es pensen privar dels seus únics ingressos per retornar els deutes, i estem demanant a joves que perceben aquesta prestació, que és precisament per donar-los oportunitats, i mentre diem que ampliïm els terminis dels vint-i-u als vint-i-cinc anys, fem que aquestes persones renunciïn a estudiar, hagin de treballar a temps complet per intentar pagar el deute, que en alguns casos han perdut ja exàmens i les seves beques per l'angoixa originada per aquest requeriment.

Pensem que no seria sobrer que es faci una tramitació individualitzada dels expedients i no aquesta tramesa genèrica, i que correspon a la pròpia administració, és la seva responsabilitat assumir l'impacte econòmic negatiu de les deficiències en la seva gestió. Per tant, la proposta és una condonació del cent per cent del deute acumulat per totes i cadascuna d'aquestes persones, i que es posi fi a aquesta incertesa actual.

Ara bé, un cop es superi aquesta situació actual, cal pensar en mecanismes, sobretot, posteriorment, que evitin noves situacions d'aquestes característiques en el futur, sobre la base d'autoritzar l'administració a accedir a dades que estan en poder de les diverses administracions, i això que sembla una *perogrullada*, doncs, no ho tenim encara avui dia, a efectes a no dependre d'aquesta comunicació de dades per a les beneficiàries i, per tant, buscant una interoperativitat que avui a hores d'ara creiem que no existeix.

Arnau...

Arnau Morales

Gràcies, president. Honorable consellera, secretària i directora general, els agraïm que hagin comparegut i que vinguin a informar al principi rectors i a rendir comptes davant de la joventut catalana.

Celebrem el reguitzell de mesures anunciades, tot i que les considerem insuficients encara, i que guarden, això sí, bona voluntat. No obstant, creiem que les polítiques de joventut no es poden tractar com un nínxol separat de la resta de polítiques, que han d'informar la resta de polítiques d'un govern, i ens agradaria que ens informés, en primer lloc, quins mecanismes de coordinació d'impacte envers les mesures als altres departaments pensen fer, perquè totes aquelles mesures que s'impulsin dels altres departaments tinguin en compte la perspectiva jove quan pugui afectar aquest col·lectiu?

Llavors, faré sobre cinc o sis qüestions concretes que li formaré preguntes en aquest temps que resta d'intervenció. En primer lloc, respecte al Pla nacional de joventut, el pla està en vigència fins al 2030, estem a 2025, mes de juliol, i ja ens n'anem al setembre, perquè el mes d'agost no sol ser massa operatiu. Anem tard en l'execució, encara el pla d'actuacions no s'ha materialitzat, i que ens faci una breu anàlisi de quines són les mesures per impulsar i per poder concloure l'any 2030 amb un Pla nacional de la joventut ben executat i ben materialitzat.

Respecte al Bo de Lloguer Jove, ens agradaria primer que ens informés si ha fet la cerca de quants pisos a Barcelona troba per menys de nou-cents euros i amb menys de sis-cents a la resta de la demarcació de Barcelona,

Fitxer 7

...o amb els valors que es refereixen a la convocatòria per la resta de demarcacions catalanes, i si han previst mesures complementàries per ampliar el nombre de lloguers que estan subjectes a aquest, augmentant el topall que està previst.

Respecte a la mesura dels préstecs d'emancipació. Creiem que han de repensar, o si pensen repensar el fet que sigui per ordre d'entrada i no de concurrència competitiva, ja que els propis requisits d'accés dificulten l'accés a les persones amb

menys recursos perquè serà més difícil que trobin entitats financeres que els concedeixin les hipoteques i, per tant, tardaran més que les persones amb més recursos.

Per altra banda, lamentem que s'hagi eliminat el projecte pilot de la Renda Bàsica Universal, que, precisament, apunta a la línia imprescindible que és la universalitat de les prestacions. Volem saber si hi ha alguna previsió de recuperar el pla pilot.

Respecte a la llei de foment de l'associacionisme. Si està previst l'increment de les dotacions pressupostàries de les subvencions per a entitats juvenils, ja que les entitats juvenils pateixen reducció de quotes dels seus participants, un augment de costos, el fet que aquesta duplicitat d'elements que concorren, simultàniament, posen en risc la seva continuïtat de viabilitat.

Respecte al Carnet Jove. Des de Comuns, de fet, jo mateix en aquesta comissió, l'any 2020, ja vam demanar la universalitat, gratuïtat i desvinculació d'entitats bancàries del Carnet Jove, voldríem saber si es preveu també el tercer punt, a part dels dos primers.

I l'última pregunta, i ja acabo, sobre la T-Jove. Vostès celebren el manteniment del cinquanta per cent de reducció, tot i que l'any 2023 ho van augmentar un 6,7 per cent quan va entrar al Govern de l'Ajuntament de Barcelona el seu partit. I volem saber quina és la previsió que pels propers anys, si és la gratuïtat, el manteniment de la reducció, o tornarem a tenir incerteses sobre quin és el preu que haurem de pagar pel transport públic l'any vinent.

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la seva portaveu, la senyora Sabrin Araibi, que compartirà la intervenció amb l'especialista Alba Bermejo. Quan vulgui.

Sabrin Araibi Marachi

Gràcies, president. Gràcies, consellera. I també doncs agrair la presència de la secretària general i de la directora general de Joventut. I gràcies també per l'exposició detallada de les línies d'acció en matèria de Joventut. Parlem d'un àmbit

que hauria de generar el màxim consens en aquesta cambra, perquè garantir oportunitats reals de la joventut és una condició indispensable per avançar en justícia social i igualtat.

Aquest és un Govern que des del primer dia ha demostrat tenir una visió clara i transversal de les polítiques de joventut, entenent-les com una prioritat que travessa tots els departaments.

I aquesta voluntat no ha quedat només en paraules. En aquest primer any de legislatura hem vist l'impuls de mesures concretes i valentes que responen als reptes reals de tot el jovent en àmbits com l'habitatge, la salut mental, l'educació, l'ocupació i que vostè avui ens ha presentat detalladament.

Una de les qüestions que més preocupa és, sens dubte, la possibilitat de marxar de casa dels pares, perquè avui emancipar-se encara és per a molts joves una fita inassolible. I això no és casual, el preu del lloguer ha crescut molt més que els salaris i en molts casos representa més del cent per cent del sou d'un jove que vol viure sol.

I encara que alguns es dediquin a dir que aquest Govern no té rumb, davant d'aquesta situació i per donar resposta a aquesta realitat, el Govern ha activat diferents mesures, com, per exemple, una d'elles és el préstec d'emancipació, que poden cobrir fins al vint per cent de l'entrada del primer habitatge.

L'acollida d'aquesta iniciativa parla per si sola. Només el primer dia que es va presentar, el passat dilluns, es van registrar nou-centes sol·licituds. I tot això es complementa amb una mesura estructural, com és la reserva del vint-i-cinc per cent de l'habitatge protegit per joves a les noves promocions. No parlem de pedaços, són un conjunt d'accions que volen fer possible que l'emancipació sigui un dret real i no un privilegi per pocs.

També sabem que no hi ha igualtat d'oportunitats si el sistema educatiu reproduceix desigualtats, i és aquí on també veiem avenços significatius. L'increment de més de 7.500 places de formació professional per al curs vinent és una mesura important per garantir l'accés a una via formativa cada cop més sol·licitada i necessària al nostre país.

I a la universitat s'ha actuat sobre un element estructural, reduint un trenta per cent el preu dels màsters no habilitants i unificant a la baixa els crèdits universitaris. Des del nostre grup parlamentari defensem que l'educació superior no pot ser una barrera econòmica, ha de ser una palanca de mobilitat social. Volem que el futur de cap jove depengui del codi postal on ha nascut.

Tot això també s'ha de fer amb un full de ruta compartit de consens de polítiques de joventut, com és el Pla Nacional de Joventut de Catalunya 2030, elaborat amb la participació de persones del món local, associatiu i institucional. Un pla que ens fixa els objectius clars i compartits i que servirà per coordinar i reivindicar la mirada jove en el conjunt de polítiques públiques.

Un altre aspecte clau i que volem posar en valor és el compromís del Govern amb el principi de proximitat, amb dues prioritats estratègiques molt clares: acompanyar millor els ens locals i millorar la coordinació institucional. Sabem que la qualitat de les polítiques de joventut depèn en gran part de la capacitat dels ajuntaments i els consells comarcals per desplegar-les. Els ajuntaments són la primera porta i la més propera pels joves. Per això cal apoderar-los i dotar-los dels recursos necessaris per desplegar polítiques eficaces.

Celebrem que des del Departament s'estigui reforçant la planificació estratègica, acompanyant els referents territorials en formació, diagnosi, assessorament tècnic i nous materials.

També destaquem els avenços en coordinació institucional, com la posada en marxa de la Comissió de coordinació amb el món local i el Consell Rector del Pla Nacional de Joventut. Aquests espais són claus per garantir que les polítiques juvenils del nostre país estiguin realment connectades amb la realitat de cada comarca i municipi.

Aquest conjunt de mesures demostra una acció de Govern rigorosa, valenta i transformadora, que posa la mirada llarga amb un objectiu compartit, garantir que la joventut pugui construir el seu futur amb les mateixes oportunitats, visqui on visqui i vingui d'on vingui.

I ara, doncs, li deixo la paraula a la meva companya Alba Bermejo per seguir amb la intervenció.

Alba Bermejo Gómez

Gràcies, consellera, primer de tot, per la seva compareixença. Des de la JSC, posem en valor tota la tasca que s'està duent a terme des de la conselleria i el conjunt del Govern perquè està tornant a fer que Catalunya sigui un país per a joves.

Compartim com a principal preocupació l'accés a l'habitatge, perquè aquest és l'eix vertebrador del projecte de vida de la joventut, junt amb l'estabilitat laboral. Sense la possibilitat d'una emancipació digna, les conseqüències derivades es veuen clares, com és l'empitjorament de la salut mental i el benestar emocional entre els i les joves. Creiem que també cal prestar atenció a aquests efectes i reforçar els punts de suport i atenció de la salut mental del jovent.

Trobem com essencial garantir l'ascensor social perquè tota la joventut del país tingui les mateixes oportunitats. I aquest ascensor només es pot garantir amb les polítiques públiques que reverteixin les desigualtats, que ja està duent a terme aquest Govern, com és la millora del sistema educatiu, garantint l'equitat, més places de formació professional o la reduïda dels preus universitaris, però també d'accés a la cultura.

La joventut a Catalunya no som un grup homogeni, sinó que som un grup divers, amb diferents realitats i necessitats. Per això creiem que les accions del Pla Nacional de Joventut han de donar resposta a aquestes diferències. Així també estem d'acord amb les polítiques que donen resposta a les diferents realitats, com també la dels joves més vulnerables del país, perquè aquests no quedin desprotegits i fora del sistema.

Per aquest motiu donem suport i seguirem donant suport a les polítiques que millorin la vida dels joves, posant-los al centre i garantint les seves necessitats.

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, té la paraula el senyor Pau Casanovas. Quan vulgui.

Pau Casanovas i Claus (president del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya)

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, consellera, i a la resta de l'equip també. En primer lloc, celebrem la compareixença d'avui, però, com ja s'ha anat dient, també tenim la sensació que arriba una mica tard. Si volem posar al centre de l'acció de Govern a la joventut, no entenem que la participació de la consellera en aquesta comissió hagi arribat onze mesos després d'assumir el càrrec.

D'altra banda, també necessitem una bona interlocució de les entitats que representen la joventut amb la seva direcció general. I, malgrat que celebrem que la comunicació sigui força permanent, necessitem que aquesta sigui més planificada, amb calendaris més clars i amb periodicitat en les trobades.

Som conscients que aquest any està marcat per la pròrroga pressupostària, que sabem que és un limitador, però que entenem que no pot paralitzar l'acció de Govern.

Aleshores, feta aquesta introducció, avui seguirem una mica el fil del PNJCat, aprovat ara fa un mes, per poder aportar la nostra visió sobre com afrontar els grans reptes de la joventut actuals.

Abans d'entrar en el seu contingut, però, sí que volem recordar que el pla estableix com ha de ser la governança i el seguiment del mateix i es defineixen una sèrie d'òrgans de govern i unes reunions anuals a celebrar.

Se'ns fa difícil pensar que podem tirar endavant un Pla nacional si el seu Consell Rector s'ha reunit només un cop en el que portem de legislatura. Som conscients que l'aprovació d'aquest Pla ha sigut molt recent, però fa mesos que s'hi està treballant i trobem a faltar una convocatòria més periòdica d'aquest Consell Rector.

Aleshores, d'aquest PNJCat compartim les problemàtiques i creiem que toca temes troncats, però ens agradaria posar el focus en com creiem que s'haurien de desplegar algunes de les prioritats que s'esmenten en aquest Pla.

Entrant en el primer repte, d'independència juvenil, trobem la primera prioritat d'equitat a l'educació, on volem comentar tres aspectes que considerem nosaltres importants. En primer lloc, un dels objectius estratègics destaca la importància de treballar en xarxa amb tots els actors que participen en l'educació, per viure-la de forma integral i comunitària. En aquest sentit, des del CNJC estem treballant per

impulsar a tot el Principat la implementació d'un projecte d'educació en la participació liderat per caps i monitores d'esplais i caus, el «Visc, Convisc, Participo!», que, actualment, es du a terme a la ciutat de Barcelona de la mà del CJB.

Els dos consells ja ens hem reunit amb la consellera d'Educació, però ara necessitem el suport d'aquest Govern i d'aquest Departament per tirar endavant la prova pilot el curs vinent i poder desplegar el projecte els propers anys.

En segon lloc, entre els objectius del Pla Nacional també hi ha potenciar l'enfortiment i el reconeixement de les iniciatives d'educació en el lleure.

Pel CNJC és imprescindible, una vegada més, l'aplicació de la Llei de Foment de l'Associacionisme, en la qual s'especifica ja el reconeixement de les competències associatives. En aquest sentit, doncs, sol·licitem la implementació quan abans d'aquesta mesura i la convocatòria del CAVC, el Consell de l'Associacionisme i el Voluntariat de Catalunya, per treballar la mesura conjuntament.

I en darrer lloc d'aquest bloc, si tal com diu un dels objectius estratègics d'aquest bloc, volem garantir l'accés a l'educació en el lliure per totes les persones joves, creiem que és imprescindible que es calendaritzi ja el desplegament de l'estratègia de lleure educatiu. És inacceptable que les entitats de lleure educatiu segueixin sense tenir ni tan sols el calendari amb el qual es preveu l'aprovació d'aquesta estratègia i l'execució de les seves accions.

Això ho hem fet saber també a la DGJ, a qui hem estat a convocar recentment el Comitè Consultiu de Lleure Educatiu abans que acabi el setembre, i sabem que la intenció hi és.

Aleshores, passem a la tercera prioritat d'aquest primer bloc, que és l'accés a l'habitatge. Sabem que aquest és un gran factor de generació de pobresa i preocupació, especialment entre la població jove.

En aquest sentit, veiem que el PNJCat proposa objectius que podrien ser positius, però, de moment, les propostes que hem vist per part del Govern creiem que són un pedaç i que no solucionen la problemàtica.

En primer lloc, pel que fa als préstecs d'emancipació, que ja s'han anat comentant, nosaltres creiem que donar crèdit al zero per cent a joves per comprar-se el primer

habitatge el que pretén és augmentar la capacitat dels joves d'endeutar-se, però no tocar el problema de fons, que són els preus desorbitats de l'habitatge i l'acaparament per part de fons d'inversió i grans propietaris d'aquests habitatges.

A més a més, també seguim insistint que les subvencions del Bo Jove considerem que són una transferència directa als propietaris i que no resolen la problemàtica de fons si no es regula el preu de l'habitatge.

Les reivindicacions de la joventut organitzada són clares: regulació de preu de lloguers, contractes indefinits i prohibició de compres especulatives.

És important posar de manifest que el dret a l'habitatge és també el dret a seguir vinculat i arrelat a la teva comunitat i que sense tenir un sostre on viure i poder estar arrelat és molt difícil o pràcticament impossible poder-te implicar, poder participar i, per tant, poder formar part del teixit associatiu i comunitari.

El següent repte del PNJCat marca objectius específics per generar benestar i qualitat de vida i, entre ells, en la segona prioritat, trobem el de benestar i justícia climàtica, on destaca l'objectiu de donar suport i reconeixement al moviment ecologista.

Justament, amb aquest moviment ecologista, des del CNJC, vam impulsar l'any passat la Carta Juvenil per a la Justícia Climàtica. Però veiem com les demandes de la nostra carta i també els propis objectius estratègics d'aquest Pla Nacional de Joventut entren en contradicció amb la proposta recent del Govern d'ampliació de l'aeroport del Prat.

I aquí tenim clar que no podem cedir ni un pam. Ampliar l'aeroport del Prat és seguir trinxant el territori, apostar per un model turístic que precaritza les joves i que fa negoci amb l'habitatge i fomentar un transport que, lluny de frenar el canvi climàtic, agreuja la crisi climàtica que estem patint. La joventut organitzada, doncs, diem no a l'ampliació de l'aeroport del Prat.

Perquè fa el tercer repte de participació i protagonisme jove, trobem, en la tercera prioritat d'aquest bloc, l'espai públic i la joventut. Volem aprofitar l'ocasió per fer extensiva la nostra preocupació per la privatització que s'està donant de l'espai públic. Lluny de l'objectiu que marca el PNJCat de fomentar que els joves utilitzin

l'espai públic com a espai de convivència, expressió i interacció, veiem com cada dia és més difícil organitzar actes a places i carrers dels nostres pobles, viles i ciutats.

L'atorgament de permisos a l'espai públic veiem que suposa cada cop un maldecap en augment per a les entitats juvenils, especialment en els punts més cèntrics de pobles i barris, fent que aquests espais d'oci s'hagin de desplaçar als afores amb l'excusa de no molestar.

I, finalment, en el quart dels reptes del Pla Nacional sobre Equitat i Inclusió, hi trobem com a prioritat l'equilibri territorial. En aquest sentit, compartim la prioritat, ja que és evident el desequilibri territorial que pateix Catalunya, i això representa una bretxa en la qualitat de vida de les persones joves i la seva capacitat per associar-se.

Per aquest motiu, les entitats del CNJC estem denunciant, a través del projecte «Propera parada», les dificultats de mobilitat amb transport públic i la seva profunda centralitat.

En aquest projecte, a més a més, també hem recuperat una reivindicació històrica, que és la T-Lleure, un títol tarifari que ha de permetre que caus i esplais es puguin moure per tot el país, amb un únic títol que sigui multizona, multipersonal, intermodal i amb un cost bonificat, i en això necessitem el suport del Departament. Tanmateix, si parlem de centralisme i equitat territorial, no podem deixar de parlar de la desigualtat en els recursos que disposen les entitats que estan fora de l'AMB.

I en el darrer objectiu d'aquesta prioritat, hi veiem bones intencions, i per això, tal com ja vam presentar-li a la consellera el passat mes de setembre, des del CNJC seguim insistint que la creació del centre de recursos per a l'associacionisme juvenil català és una necessitat urgent per assegurar un teixit associatiu viu a tot el país. A més a més, el Govern té l'obligació de desplegar-lo, tal com estipula la llei de foment de l'associacionisme.

Sabem, a través del CRAJ de Barcelona, que són moltes les entitats de fora de la ciutat que acudeixen a aquest servei, també perquè ens arriben a nosaltres directament i en els seus municipis no existeix un servei de suport equivalent.

És per això que des del CNJC ja ens hem posat a treballar amb una proposta concreta d'aquest CRAJ català, coordinadament amb el CJB, per fer valdre els trenta

anys de trajectòria del CRAJ de Barcelona i del model d'èxit que ha suposat. I també hem traslladat una primera proposta tant a la Direcció General de Joventut com a la Direcció General d'Acció Comunitària i al mateix Ajuntament de Barcelona.

En conclusió, i ja acabo, la joventut d'aquest país mereix polítiques públiques valentes que vagin a l'arrel i les dificultats estructurals i que generin canvis substancials, que generin possibilitats per desenvolupar projectes vitals,...

Fitxer 8

...individuals i col·lectius. Sabem que no podem delegar tota l'acció en el Govern en les polítiques públiques, però, avui, tenint la màxima responsable aquí d'aquestes, no podem deixar d'exigir aquesta valentia.

Des del CNJC i el conjunt de l'associacionisme juvenil del país, tenim clar que no ens quedarem de braços plegats. Continuarem exigint polítiques valentes en matèria d'habitatge, ocupació juvenil, drets lingüístics i justícia climàtica. Continuarem mobilitzant-nos per garantir la igualtat de gènere i combatre qualsevol rebaixa en drets socials. I, sobretot, seguirem construint una societat més justa, democràtica i cohesionada.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. I ara, consellera, per respondre, té un temps total de trenta minuts. Quan vulgui.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Molt bé. Moltes gràcies a tots i totes.

Doncs, a veure, en primer lloc, un comentari que ha estat transversal per molts de vostès, és la meva compareixença, que, com ja s'ha esmentat, vaig comparèixer a una comissió conjunta Infància i Joventut, el 19 de novembre, i això ho vam escollir per poder comparèixer el més aviat possible en les dues comissions de manera conjunta.

Per les seves intervencions, doncs veig que això, doncs, molts de vostès van considerar que no era suficient i per això doncs he volgut també comparèixer en aquesta cambra aquesta vegada, onze mesos, no, dotze. Però, bé, a total disposició per comparèixer les vegades que siguin necessàries, en prenem nota i continuarem.

Perquè crec que, com bé també heu dit, doncs és una manera de donar transparència, poder tenir aquests espais de comunicar tota la política de joventut que s'està fent, no només des de la Direcció General de Joventut, sinó des de tots els àmbits del Govern i com estem liderant i coordinant tota aquesta tasca. O sigui, que, sens dubte, doncs en prenem nota i vindrem totes les vegades que faci falta.

Adreçant una mica les qüestions més concretes també que ha plantejat la diputada d'Esquerra Republicana. Sobre el canvi de nom de la secretaria. Doncs és veritat que creiem que amb el nou decret d'estructura del Departament havíem de fer alguns canvis importants. Un decret d'estructura del Departament que, per cert, portava nou anys sense fer-se, feia més, pràcticament una dècada, que no hi havia un decret d'estructura del Departament que harmonitzés les funcions del Departament en el seu conjunt, que redimensionés moltes de les direccions generals, de les secretaries, i que posa sobre la taula el grau de deixadesa que moltes vegades conselleries claus, com Drets Socials, doncs han tingut durant la darrera dècada.

Però, bé, és veritat que li volíem donar un impuls transformador i establir la Secretaria de Cicles de Vida, també en la línia de reforçar aquesta imatge, que les persones passen els seus moments vitals per diferents fases i que tot forma part d'un continu.

Per nosaltres, al marge dels noms, al que estem abocats és a millorar les polítiques públiques, a posar en marxa qüestions concretes. No estem tant en els plans estratègics com en posar fil a l'agulla, perquè aquesta és la realitat que realment tindrà un impacte directe en la vida de les persones.

Llavors, des del meu punt de vista, no crec que un canvi de nom d'una secretaria faci que la joventut perdi, si el que estem fent és posar sobre la taula un decret d'estructura que portava una dècada sense fer-se i que està realment donant les eines perquè l'Administració de la Generalitat de Catalunya, per fi, pugui tenir la

capacitat de gestió que necessita per impulsar polítiques tan importants com la joventut, com la infància, com l'atenció a la gent gran i moltes altres qüestions.

Sobre el Pla Nacional de Joventut de Catalunya, hem, com deia, accelerat les qüestions al màxim possible. És veritat que quedaven uns tràmits per fer, però doncs això que ja estava fet potser ho podem debatre, però el que sí que hem fet des del primer dia, i també en altres àmbits, doncs és fer una valoració de quines coses tenien sentit i es van posar en marxa de l'equip anterior i aquelles que consideràvem que anàvem en la bona direcció, accelerar-les. I això és el que hem fet amb el Pla Nacional de Joventut, li hem donat un impuls i, a dia d'avui, doncs és una realitat, va ser aprovat per Govern i ja estem molt avançats en el Pla d'Actuació.

Com deia, nosaltres som més de centrar-nos en les actuacions més que en grans estratègies perquè, al final, són les actuacions les que transformen la realitat i el dia a dia dels ciutadans i no els papers, al cap i a la fi.

Sobre el tema de l'habitatge. Diferents intervencions han dit que aquest Govern ha fet un abordatge a pedaços. Jo, a mi, em faig creus, eh?, d'aquest comentari perquè jo, sincerament, crec que aquest Govern ha posat sobre la taula un dels projectes de transformació de l'habitatge més ambiciosos que s'han vist en les últimes dècades a Catalunya, per descomptat, a l'entorn d'Espanya, per descomptat, però, inclús, a nivell europeu. I amb un abordatge que, lògicament, tots els estudis ho diuen, quina és la solució del problema a l'habitatge? Doncs demà tenir una oferta d'habitatge substancialment superior. D'acord. Com es fa això? Doncs és molt complicat de fer.

El Govern està abocat a augmentar l'oferta d'habitatge perquè aquesta és ara la solució del problema. Però quin és el problema? Doncs que és una solució de mig-llarg termini. Ja estem accelerant al màxim la màquina perquè això sigui una realitat el més aviat possible. Que els habitatges no..., no haguem d'esperar cent mesos a construir un habitatge. Vull dir, aquesta és la realitat que ens hem trobat a Catalunya.

El problema de l'habitatge és molt anterior a l'actual Govern. I hem arribat i ens hem trobat que construir un habitatge triga cent mesos. Vull dir... I que solucionar, llavors, aquest problema seria cent mesos multiplicat per tots els habitatges que s'han de construir. Vull dir... Ja estem accelerant els terminis al màxim, ja estem intentant

anar a l'arrel del problema, que és tenir molt més habitatge a tota Catalunya. Però bé, haurem de fer moltes altres coses per no esperar-nos que sorgeixin tots aquests habitatges, que sabem i som conscients que trigarà el seu temps.

Llavors, el que fem és moltes altres coses que poden tenir un impacte directe en pal·liar aquesta crisi habitacional, com poden ser els ajuts a lloguer, el Bo social, els préstecs d'emancipació... Tot són mesures que potser no són perfectes, no són infal·libles, però en el seu conjunt posen sobre la taula un paquet integral que adreça un dels problemes més importants que té Catalunya i que té el jovent.

També s'ha dit per aquí que nosaltres no sabem quins són els problemes del jovent. Jo crec que estem, el Govern està centrat en adreçar el problema número u, que és l'habitatge. Llavors, en això jo discrepo d'aquesta visió de pedaços. Jo crec que és un abordatge integral i que el mateix president de la Generalitat està centrat en seguir de primera mà. No sé quants presidents de governs autonòmics o estatals han estat seguint un tema tan intensament per solucionar el principal problema que té la joventut a cada país.

Més coses. El Carnet Jove. Com deïem, volem avançar cap a uns objectius d'universalitat i gratuïtat. Aquest és un camí que farem de manera progressiva i estem en estudi de com avançar cap aquí, ho estem explorant. I, llavors, doncs per aquí, avui, jo crec que compartim aquests ideals, que entenc que són compartits per diferents grups parlamentaris, que ho celebro i aquí, llavors, hem d'anar veient com fem això compatible amb un escenari pressupostari, amb no tenir pressupostos a 2025 i anem avançant cap aquí.

Sobre el contracte de programa, diputada. Bé, nosaltres el que volem fer al contracte de programa, que sí que ho he mencionat a la meva intervenció, és, d'una banda, gestionar-nos i coordinar-nos molt millor amb els ens locals. Creiem que tenim uns recursos a la política de joventut que són útils, però necessitem coordinar-nos millor.

I l'altre punt on creiem que hem de fer un canvi substancial és en aquesta Fitxa 44, adreçada a una realitat que potser no era tan important fa uns anys, que és el tema de joves molt vulnerables, molt sovint en situació de sensellarisme, on hem de fer un abordatge integral també amb migracions.

Sobre el tema de la llengua. Sens dubte és fonamental pel nostre Departament continuar avançant cap a reforçar el català en tots els àmbits, també en la joventut, i això ho fem de manera molt estreta, coordinant-nos amb el Pacte Nacional per la Llengua. Creiem que l'estratègia del lleure també és una manera de fomentar l'ús del català, i així, com en molts altres àmbits, continuarem impulsant-ho.

Fem tot un conjunt de mesures, que potser en alguna altra comunicació, de premis, d'ajudes per creació de continguts en català, tot això ho continuem fent, però, vull dir, en una altra ocasió potser podem entrar una mica més en detall.

Diputada de Junts, benvinguda al Parlament. Espero que sigui una bona primera experiència.

El Pacte Nacional de Joventut ens ha preguntat sobre els col·legis professionals. En aquell moment el document ja estava tancat, llavors no hem pogut incorporar nous grups, però en prenen nota, ho tindrem en compte en els futurs àmbits de coordinació que puguin sorgir.

Sobre el Pla d'actuació, hi ha recursos que disposarem. Aquest és un dels temes que estem també pendants una mica de l'àmbit pressupostari.

I sobre el tema de l'avaluació. Doncs aquest tema també m'interpel·la una mica de manera més directa perquè és el meu àmbit professional de la meua etapa anterior a la Conselleria, i que ho seguirem de molt a prop perquè crec que és un àmbit on hem de continuar avançant cap a polítiques efectives, basades en les millors pràctiques internacionals, i això es pot fer si hi ha un continu procés d'avaluació en termes de bons indicadors i bones metodologies.

Sobre la Llei Catalana de Joventut. Com bé sabeu i bé patiu els grups parlamentaris, tenim moltíssimes lleis que estan intentant entrar al Parlament. Hi ha un cert, no diria col·lapse, però sí tap de lleis molt importants que hem d'adreçar. I és veritat que no hem prioritzat aquesta Llei Catalana de Joventut, però crec que és una de les qüestions que podem abordar al marc d'aquesta legislatura, i aquí obrim l'espai també de diàleg per continuar avançant entre tots.

Sobre la Llei de Joventut que es planteja al Congrés dels Diputats. Aquí només comentar-li que jo, personalment, vaig parlar amb la ministra Rego i vaig preguntar-

li per aquesta qüestió, també vetllant pel tema de les competències de Catalunya. I ella em va traslladar que la seva intenció era fer una llei molt general que en cap cas envaïa cap competència i que era una llei per posar en valor les polítiques de joventut en el seu conjunt. Però, dit això, doncs seguirem les converses amb ella i vetllarem, per descomptat, que hi hagi el màxim respecte per les competències de la Generalitat de Catalunya.

Sobre la Llei de Foment de l'Associacionisme. Aquesta és una de les qüestions que també estem avançant i tenim el desplegament d'aquesta llei en el radar, veiem com continuem fent passes.

I sobre els préstecs d'emancipació. Doncs, com dèiem, potser cada mesura en el seu context potser no és infal·lible i té espais de reflexió i millora, però creiem que no podem parar en posar sobre la taula mesures que adrecin aquest problema del jovent.

Sobre les preguntes del Grup Parlamentari del Partit Popular. Doncs, com deia abans, en tema de l'habitatge, aquest Pla de cinquanta mil habitatges no és la meva responsabilitat donar xifres de seguiment, però traslladar-vos de manera qualitativa que està anat a molt bon ritme i que doncs està tenint un desenvolupament molt positiu. Llavors, això jo crec que és la consellera Paneque la que ha d'explicar-ho amb més context, però, sens dubte, doncs forma part de un projecte que està anant a molt bon ritme, com deia.

Sobre l'educació. Doncs, bé, tenim un pla de xoc de matemàtiques, tenim un pla de xoc d'una cooperació amb la OCDE per veure com impulsar les millors pràctiques i continuar fomentant l'educació, però, sens dubte, doncs ho fem intentant doncs canviar una problemàtica que també ens hem trobat i que doncs estem abordant.

Sobre les places de la formació professional. Doncs també val recordar que aquest Govern va entrar el 12 d'agost, vull dir, les places ja estaven..., no hi havia..., no és que no hi havia poc marge de maniobra, jo crec que això es pot dir que és una situació que ens vam trobar i el Govern ha reaccionat posant 7.500 noves places de formació professional pel nou any escolar que està a punt de començar.

Sobre el tema de la seguretat. Doncs, el Govern, aquest és un dels àmbits també cabdals, que ha fet un reforç dels Mossos d'Esquadra per arribar fins a 25.000

Mossos i que, a més, la consellera Parlon està liderant tot un canvi d'enfocament per la presencialitat dels Mossos d'Esquadra al carrer i a tots els barris de Catalunya.

I aquesta és una situació que jo, per la meva conselleria, aprofito sempre que puc per anar a visitar els barris que tenen més dificultats, estar també parlant amb els alcaldes i alcaldesses perquè m'expliquin la situació de barris amb dificultats, amb problemes de seguretat. I el que ens transmeten els ciutadans quan passejo per aquests barris i els alcaldes i les alcaldesses és que la situació ha canviat dramàticament perquè els Mossos estan al carrer i quan hi ha un problema els Mossos van i s'estan al carrer setmanes, si fa falta. Vull dir, això, les xifres de seguretat estan millorant, ho mirem com ho mirem. La consellera Parlon, com és molt prudent, no en vol treure pit, perquè també sabem que les xifres fluctuen al llarg de l'any, però les xifres són bones i jo estic confiada i convençuda que això la realitat s'imposarà i la situació està millorant molt ràpidament, molt més ràpid del que doncs la consellera Parlon, prudent com és, vol treure pit.

Fitxer 9

I, bé, diputat, ens ha arribat a dir que aquest Govern està instal·lat en la propaganda. Nosaltres el que estem és avesats a adreçar les problemàtiques reals del jovent i també d'escoltar-los en primera persona. No com, per exemple, el Govern de la Comunitat de Madrid, que el que va fer és suprimir el Consejo de la Joventut de Madrid. I no com fa el Govern de Madrid, que el que fa és retallar la universitat pública, amb una clara..., doncs privilegiar la universitat privada. Llavors, lliçons de com està defensant les necessitats del jovent, doncs jo crec que aquest Govern en podrà rebre poques.

Del Grup Parlamentari de Comuns. Gràcies, diputat, per fer l'esment a la situació dels joves extutelats. Aquest Govern ha tingut un compromís ferm des del primer dia per estar al costat dels joves extutelats, per preguntar què podem fer millor i per estar també al seu costat i al costat de les famílies acollidores.

Llavors, lamentem molt la situació que s'ha generat en les últimes setmanes arran d'aquestes cartes que han arribat a alguns joves iniciant un procediment administratiu que podria acabar reclamant quantitats de pagaments indeguts. I aquí,

Llavors, doncs fer unes puntualitzacions. Primer, que aquestes cartes no eren reclamacions en si, eren notificacions d'un procés administratiu. Això tampoc treu que, doncs, som conscients que l'ensurt se l'han emportat aquests joves.

La situació..., crec que també aquest és un bon espai per, amb total transparència, explicar-ho. Aquesta situació, aquest enviament de cartes doncs ha sorgit perquè s'han detectat un conjunt de possibles pagaments indeguts que estaven a punt de prescriure. I quan un funcionari detecta o té informació que hi ha un pagament que podria prescriure, és la seva obligació, doncs, notificar-ho per evitar que el pagament prescrigui i és una obligació legal, si el funcionari no ho fa, podria tenir repercussions patrimonials.

Llavors, això ha generat que s'hagin enviat doncs algunes cartes notificant quantitats que, segurament, són molt més elevades del que realment hi ha de pagaments indeguts.

Llavors, per, diguéssim, pal·liar aquesta situació tan desafortunada doncs el que estem fent és posar..., hem posat ja en marxa un grup d'estudi expert i intensiu per intentar analitzar cas a cas, el més ràpid possible, i esperem que en dos mesos ja estigui tot revisat, per poder doncs processar cas per cas i ajudar de manera personalitzada a cadascú d'aquests joves per si, al final, s'aclareix que no hi havia pagament indegut, ja, directament, tancar el procés, perquè és el que els donarà aquesta seguretat que ara mateix necessiten. I si, doncs, s'ha de determinar un pagament indegut, que, segurament, serà molt millor, doncs determinar-ho per, diguéssim, limitar l'abast del problema, que, com deia, la nostra impressió és que serà molt més petit del que s'ha notificat.

Un cop identificat quin és l'abast del problema, doncs sí que valorarem quines accions són necessàries perquè comparteixo plenament aquesta posició que..., i a més hi ha jurisprudència prèvia, que si està en disposició de l'Administració una dada administrativa, el ciutadà no té per què notificar-la. I, de fet, hi ha jurisprudència i sentències judicials que avalen aquest dret del ciutadà de no haver d'aportar informació que està en disposició de l'Administració.

I precisament per això, per aquesta jurisprudència prèvia i també pel neguit i la doble condemna que és intentar rescabalar un pagament indegut a una persona

vulnerable, precisament per això, doncs una de les primeres mesures que vam impulsar va ser demanar la condonació dels pagaments indeguts a la renda garantida que ens vam trobar quan vam arribar, que era un volum molt elevat i que vam detectar que era una doble condemna d'exclusió i que, doncs, també valorem el suport parlamentari que va tenir aquesta mesura del Grup d'Esquerra Republicana i del Grup de Comuns.

Llavors, en aquest sentit, estem fent un abordatge exprés per veure, realment, delimitar l'abast de la situació i, en aquell moment, doncs veure quina acció és necessària, perquè creiem que aquest abordatge exprés és el que els ajudarà més a aquests joves a tancar aquest expedient. I, com deies, doncs de cara al futur, veure com podem evitar aquest tipus de situacions.

I, de fet, des del primer dia, la reforma de la renda garantida, que també tenim aquí pendent al Parlament, i totes les altres accions que fem a la Direcció General de Prestacions Socials, és d'eliminar d'arrel que es puguin produir pagaments indeguts. I això ho fem amb interoperabilitats, amb nous sistemes de dades, amb disseny de prestacions que estiguin fetes en base a dades i no en base a manualitats, i és el que estem fent des del primer dia.

Llavors, agraeixo la pregunta perquè em permet expressar aquí una situació doncs molt desafortunada, que jo, en primera persona, doncs lamento profundament perquè és, justament, el contrari del que hem intentat fer des del primer dia, que és donar-li tranquil·litat a la gent i evitant, doncs, el procediment de rescabament, que és molt desafortunat.

Continuem parlant d'altres qüestions. Com coordinem amb altres departaments els temes de joventut? Jo crec que això és un tema important. Aquí s'ha posat sobre la taula, moltes de les qüestions que preocupen el jovent no són polítiques directes de Drets Socials, són polítiques d'habitatge, polítiques d'educació, universitats, polítiques de treball. I, des de Drets Socials, doncs tenim una comissió interdepartamental, on exercim aquest lideratge, intentem coordinar i intentem fomentar aquesta visió transversal de tots els departaments des de l'òptica de joventut.

Sobre el pla pilot de la renda bàsica universal. Aquesta és una qüestió que està en estudi, l'oficina està redefinint aquest pla pilot de la renda bàsica universal i esperem que en els propers mesos ja podem començar a comunicar, diguéssim, quines són les propostes de dissenys alternatius que ens han de permetre, doncs, fer un bon pilot per avaluar aquesta política pública.

Del Grup Parlamentari PSC. Gràcies per les intervencions, jo crec que heu posat, diguéssim, l'atenció en aquelles polítiques que realment són centrals pel Govern: l'accés a l'habitatge, la salut mental, l'educació universitària, formació professional, el foment de l'educació pública i de qualitat. I aquí, doncs, bé, agrair-vos les intervencions i donar-vos la confiança que el Govern està totalment compromès en adreçar aquestes prioritats.

Respecte al Consell Nacional de la Joventut. Prenem nota sobre aquesta voluntat de tenir una interlocució més freqüent o amb una freqüència preestablerta, no?, que de vegades això també ajuda a establir plans de treball. D'això en prenem bona nota, tant en la interlocució amb la Direcció General com l'àmbit del Consell Rector, doncs ho anem avançant.

També en l'àmbit de l'estratègia del lleure, aquesta és una qüestió que jo crec que ja aviat podríem calendaritzar per veure els processos i ens pot ajudar a establir aquest pla de treball.

Sobre el tema de l'habitatge. Doncs aquí, com he dit abans en resposta als grups parlamentaris, jo discrepo que això és una política a pedaços, al contrari, jo crec que tenim molt identificat quina és la solució definitiva, que passa per la construcció de més habitatge, l'ampliació del parc públic d'habitatge i l'augment de l'oferta. Però sent conscients que això és una qüestió que triga molt temps a fer-se, doncs creiem que hem d'abordar-ho des de moltes altres perspectives, incloent, doncs, suports, ajuts de lloguer i també en el marc també de la regulació del mercat de l'habitatge, que també s'ha fet en zones tensionades, dins de l'àmbit de regular les pujades de preus, i aquí aquesta és una política que està en contínua avaluació i que el Govern està també entomant.

I també reiterar el compromís del Govern amb el compromís mediambiental i de lluita contra la crisi climàtica que tenim, i, a més, els mesos d'estiu és un bon moment per reflexionar-ne.

Com us podeu imaginar, la nostra postura no és la mateixa en termes de la necessitat d'aquesta ampliació de l'aeroport, creiem que és una mesura amb els màxims nivells de suport mediambiental, hi ha un elevat grau de compensacions, però jo crec que l'economia catalana ha de continuar creixent per donar oportunitats als joves, per donar oportunitats a les persones, i això passa per tenir un país interconnectat amb el món i donar la capacitat que Catalunya continuï creixent i lideri el món des de l'àmbit de la innovació, la ciència, la recerca i l'economia, i per això doncs tenir un aeroport ampliat és una situació indispensable.

Sobre la qüestió de si l'espai públic està privatitzat. Jo crec que aquesta és una qüestió que podem analitzar, és una percepció que teniu, que ens traslladeu, la podem analitzar. I aquí jo crec que la col·laboració estreta que estem desenvolupant amb el món local doncs també pot ser un avantatge a l'hora de facilitar o tenir interlocució fluïda amb els alcaldes i les alcaldesses, no?, per transmetre aquesta necessitat de continuar generant aquests espais de convivència. I jo crec que en l'àmbit, en general, fomentar aquesta convivència i tenir aquesta presència al carrer és una qüestió fonamental, no només per la joventut, sinó per tota la ciutadania. I aquí jo crec que s'agraeix el lideratge dels joves en generar aquests espais de convivència i de presencialitat al carrer. O sigui, que tot el que puguem fer per impulsar i ajudar en això, ho estudiarem.

Sobre l'equilibri territorial i la importància del transport. Jo crec que aquest Govern també ha fet de la millora del transport una de les altres qüestions cabdals, una de les qüestions que, sent sincers, costa molt de solucionar, però estem centrats en millorar-ho i estudiarem, doncs, aquestes propostes que també ens transmeteu sobre bonificacions en l'àmbit de transport de lleure, ho podem estudiar. I tot el compromís perquè també és un dels altres àmbits que estan molt relacionats amb l'habitatge, tenir una bona xarxa de transports també ajuda a gestionar la crisi de l'habitatge perquè fa que la població pugui viure en altres llocs, però traslladar-se per treballar o per seguir la seva vida.

I sobre el centre de recursos d'associacionisme. Doncs també en prenem nota i ho estudiarem, aquesta és una qüestió que, en el marc de pròrroga pressupostària, doncs ha estat complicat, però, bé, ho estudiem i veiem com podem encabir-ho.

I per últim, m'he deixat cap al final la resposta al Grup Parlamentari de VOX. Diputada, com sempre que responc a VOX, no sé per on començar. Vostè m'ha dit que jo no sé quins són els problemes reals dels joves de Catalunya i, no sé per què, diverses vegades m'han parlat de Nou Barris. Jo no sé si saben que jo soc de Nou Barris. Llavors, jo conec molt bé la realitat dels joves de Nou Barris perquè jo he estat una jove de Nou Barris que ha vist la realitat del seu barri i que ho veig dia rere dia.

Llavors, els que jo crec que no estan en l'àmbit de la realitat són vostès, diputats i diputades de VOX, que ahir ens van dir que volen deportar vuit milions de persones i els seus fills d'Espanya. Vull dir, vuit milions de persones i els seus fills. Vull dir, això en quin..., quin grau de xenofòbia pot necessitar aquesta proposta i quin grau d'irrealisme? Perquè, a més, vull dir, jo soc de Nou Barris, però els meus pares són de Burgos. A mi em deportarien a Burgos? És això? Ah, no, no em deportarien a Burgos. Per què no em deportarien a Burgos? Perquè Burgos és part d'Espanya? Si haguessin vingut de Portugal em deportarien a Portugal? O no, a mi no em deportarien a Burgos perquè tinc recursos, perquè soc de classe mitja? Perquè, a veure, parlem amb sinceritat i prou ja d'hipocresia, prou ja d'hipocresia, perquè els que no esteu tocant de peus a terra sou vosaltres amb la realitat i el món on vivim.

I ja prou d'enganyar, d'enganyar la gent i d'enganyar els joves perquè després, quan arriben als governs, què fan? Aquí, tenen aquí com una imatge que estan al costat dels joves i dels joves vulnerables, i parlen de Salt i parlen de Nou Barris, però quan arriben als governs l'únic que saben fer és retallar els impostos als rics i retallar els serveis públics a la gent més vulnerable. Sinó, mirin el que ha fet Trump la setmana passada, ha retallat els impostos de manera dràstica i ha retallat el Medicaid i les ajudes a persones de classe mitja-baixa.

Llavors, prou d'hipocresia, diputada. Jo intento mantenir aquí una mica les formes i no riure de vegades o, bé, no sé si no riure o no plorar, però de veritat que és increïble.

Bé, en fi, continuem, president.

Gràcies.

El president

Gràcies, consellera. No sé si algun grup parlamentari vol tornar a preguntar? Sí? D'acord, doncs farem el mateix ordre. I recordin que tenen dos minuts per grup.

En nom d'Esquerra Republicana té la paraula la diputada Mar Besses, quan vulgui.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Simplement, aprofito aquest torn per acabar de puntualitzar o repreguntar algunes de les qüestions.

En primer lloc, sí que m'agradaria clarificar, perquè m'ha semblat que en més d'una ocasió parlaven en primera persona quan parlaven del que s'està fent en les taxes universitàries, com si fos una proposta d'aquest Govern i, per tant, fos...

Fitxer 10

...iniciativa del Govern i, aquí, també per respecte a la comunitat estudiantil, que es va treballar aquestes signatures, aquesta iniciativa legislativa popular, en tot cas, el que vostès estan fent és donar compliment, continuar desplegant aquella iniciativa legislativa popular, però que, en cap cas, no és mèrit d'aquest Govern perquè, és més, el Partit Socialista es va abstenir d'aquesta proposta. Per tant, fer aquesta puntualització.

Pel que fa a la llei de foment de l'associacionisme. En l'anterior comissió ja va venir el director general d'Acció Cívica i Comunitària i no ens va respondre la nostra pregunta en relació a la calendarització per al desplegament del centre de recursos. Entenem la qüestió pressupostària, però crec que, pel que fa a la convocatòria de la taula de coordinació, no hi ha excusa possible en relació a les limitacions pressupostàries. Per tant, m'agradaria a veure si poguéssim tenir un calendari o alguna previsió de quan pensen convocar aquest primer espai, que és la taula de coordinació que preveu la mateixa llei.

En segon lloc, no m'han respost a la qüestió en relació a si mantindran les bonificacions a la T-Jove i si mantindran aquesta ampliació per edat fins als trenta anys, perquè, en tot cas, creiem que és això el que necessiten els joves del nostre país, més trens, més fiabilitat en els trens, unes tarifes que s'ajustin en aquesta realitat i no més aeroports per connectar-nos més encara amb l'altra punta del món, quan els joves el que necessiten és el transport públic, necessiten els trens per anar a la feina i per anar a la universitat i, en cap cas, els joves del nostre país necessiten més avions i més contaminació. Per tant, si em podrien contestar en relació a la qüestió de la T-Jove.

I per últim, amb la qüestió de l'habitatge, que li ha sorprès molt les intervencions que hem fet molts grups parlamentaris, però el que estem dient és que aquestes polítiques són pedaços si no anem a l'arrel del problema, perquè el que hem vist és que el mercat és salvatge. I, per tant, si no posem límits no serveix de res, per una banda, construir moltíssima protecció oficial, si, per altra banda, no controlem en mans i en quins usos estan els pisos del nostre país, perquè el veritable problema el tenim al quaranta-u per cent de pisos al nostre país, que tenen usos que en cap cas són ni residencial ni primera vivenda.

Per tant, quan diem que això són pedaços, vol dir que si no anem a l'arrel del problema, per exemple, limitant la compra especulativa de l'habitatge, com hem proposat en reiterades ocasions, i el Partit Socialista hi ha votat en contra, doncs no resoldrem la crisi de l'habitatge, és per això que ho diem.

I, segurament, el president se n'ocupa tant d'aquest tema perquè és, precisament, dues qüestions prioritàries dels acords d'investidura tant que té amb Esquerra Republicana com amb el Grup dels Comuns. Per tant, clarificar que la nostra crítica en aquest sentit va en aquest sentit.

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el seu especialista, Aleix Agustí.

Aleix Agustí

Deixi que insistim que des de Govern vetllin perquè la llei espanyola de joventut no envaeixi competències. Des del Grup Parlamentari de Junts ho seguirem atentament.

D'altra banda, deixi'm dir-li que un decret d'estructuració no té efectes sobre les polítiques de la Conselleria, són canvis interns.

Per altra banda, veiem com hi ha joves amb els que la societat catalana ha invertit per tal d'obtenir un capital humà format que revertís el nostre país i, ara, observem com una de les opcions per les que, legítimament, opten aquests joves és marxar a l'estranger. Com deia, aquesta opció ens sembla molt legítima, però el que no podem admetre és que alguns joves es vegin forçats a marxar perquè a Catalunya no troben el que busquen. Pot indicar-nos quines mesures han impulsat, estan impulsant o impulsaran per tal de retenir el talent que formem a Catalunya?

També ens preocupa la situació de no remuneració de les pràctiques universitàries obligatòries, tal com recomanada la Unió Europea. No hi poden haver joves treballant gratuïtament amb l'excusa de la formació. Aquesta també és una forma de precarietat dels joves. Quines mesures s'estan treballant des de la Conselleria en aquest sentit?

I vaig acabant.

Nosaltres apostem perquè els joves construeixin el seu projecte de vida a Catalunya i per això també hem de poder garantir l'equitat i l'equilibri territorial a tot Catalunya per tal que els joves puguin escollir amb igualtat d'oportunitats en quina part del nostre país volen desenvolupar el seu projecte de vida i combatre també, de forma efectiva, el despoblament rural.

Com a Joventut Nacionalista de Catalunya, aquest tema ens preocupa especialment i nosaltres apostem per un país interconnectat, un país on puguís teletreballar des de qualsevol punt, un país on no hagi de fer una hora de cua per arribar a la feina, un país on el transport públic funcioni i sigui fiable, un país que ofereixi bons serveis arreu del territori. En definitiva, un país en xarxa.

Renfe a Catalunya, perquè a Madrid funciona molt bé, no és un bon exemple del que ha de ser un país en xarxa. També cal apostar per la integració tarifària real de la T-

Mobilitat a tot Catalunya, en tots els serveis públics del transport públic interurbà, per facilitar, precisament, les connexions entre municipis, perquè permeti als joves estudiar i anar a treballar fora del municipi, però que, a la vegada, hi puguin tornar i formar el projecte de vida allà on vulguin. Quines mesures s'estan adoptant en aquest sentit per la integració tarifària real a tot Catalunya?

I ja per últim, a la primera intervenció he posat de manifest la importància de l'emprenedoria i no m'ha respost. Li agrairia, si pogués, que em respongués.

Gràcies.

El president

Gràcies. I ara, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el seu portaveu, Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Sí, gràcies, president. Consellera, m'alegro que en prengui nota i agraïm la seva disposició a comparèixer davant d'aquesta cambra i davant d'aquesta comissió quan ho sol·liciti.

Sobre l'habitatge. Ha dit que l'oferta d'habitatge ha de ser substancialment superior, però, perquè això passi, cal abaixar l'IVA, abaixar l'impost de transmissions patrimonials, alliberar sòl, eliminar les traves burocràtiques i, sobretot, no criminalitzar la iniciativa privada, que és la que té la capacitat i els recursos per construir i a la qual hem de donar seguretat jurídica. I, de moment, vostès no van amb aquesta línia i tenen uns socis que són d'extrema esquerra i que estan totalment en contra d'això.

Sobre seguretat. Diu que les dades milloren, però la percepció als carrers i als barris no és així, consellera. I crec que des del Govern es pot fer molt més i una de les coses que es poden fer és endurir les sancions i les penes a la multireincidència, com nosaltres proposem al Congrés dels Diputats, i vostès bloquegen.

Jo no m'erigiré, valgui'm Déu, en defensor del Govern de Pere Aragonès, d'Esquerra Republicana, però sempre que hi ha alguna cosa que funciona malament, vostès tiren pilotes fora i tot és culpa del Govern de Pere Aragonès. Però és que resulta que

vostès en aquell Govern alguna responsabilitat en tenien quan van aprovar diversos pressupostos i, per tant, en són corresponsables.

I per acabar, de manera distesa, tenen vostès una mica de #6.32, vostès una mica de #, consellera.

I si molta gent marxa de Catalunya cap a Madrid, i no al revés, és potser perquè no s'hi viu tan malament.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya té la paraula la seva portaveu, Júlia Calvet.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, president. Bueno, en primer lugar, usted es de Nou Barris, sí, lo sabíamos. Pues precisamente usted debería saber más que nadie la realidad que se vive en su barrio. Más que nada, y, además, pues lo podría preguntar a sus vecinos porque la fuerza más votada en las elecciones fue a VOX. A lo mejor es porque ustedes no representan lo que realmente se vive en esas calles.

Y en cuanto a lo de Burgos, sinceramente, españoles de origen no vamos a deportar a ninguno, solo vamos a deportar a ilegales, a personas que intentan lo que, o sea, imponer su cultura, que lo que hace es ir en contra de la mujer, ponerla en una situación de inferioridad. Y, si ustedes lo niegan, al tiempo, porque, por desgracia, a eso vamos.

Y, finalmente, bueno, aprovecho este último minuto que me queda para un poco decir lo último que me ha quedado, y es que, además de la fuga de talento, también se han ido más de ocho mil empresas con el tema del *procés*, y ustedes ahí no dicen nada.

También se tiene que hablar sobre el tema de los autónomos. Ustedes lo que hacen es ponerles trabas burocráticas y trabas fiscales, y lo que están haciendo es premiar al que vive del subsidio y penalizar al que aporta riqueza en nuestro país.

Así que, bueno, hasta cuando, yo, *consellera*, le quería preguntar, ¿hasta cuándo va a durar este abandono? ¿Van a hacer algo al respecto para mejorar la vida de los jóvenes catalanes? Pero, de verdad, ¿eh?, no eslóganen. ¿O seguiremos, en este caso, viendo cómo se destinan más recursos a la inmigración descontrolada, a la que usted tanto ha hablado, sobre los extutelados, etcétera, durante su comparecencia, o se va a centrar en los jóvenes catalanes? Y no me diga, no, todos son jóvenes catalanes, porque no, no todos lo son.

Gracias.

El president

Gràcies, diputada. I, en nom del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula el seu diputat Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. No me'n puc estar de dir que no hi ha persones il·legals. La il·legalitat no és una qualitat humana, la il·legalitat és una situació administrativa. I em sembla molt bé que vostès, senyors i senyores de VOX, doncs vulguin..., o no, expulsar persones del país, però el que no es pot dir és que són persones il·legals, no ho són mai. Estan en una situació determinada. I, per tant, tot i que es faci des del feixisme, almenys siguem curosos amb les paraules, si us plau. No hi ha persones il·legals. La vida, torno a dir, la vida no pot ser il·legal, és legal, absolutament, viure i ser persona en aquest planeta.

No volia intervenir, *consellera*, però és que el que tampoc me'n puc estar és que, quan tenim el Delta del Llobregat amenaçat de, pràcticament, desaparèixer, quan estem en vigilància de la Comissió Europea, precisament, per aquest retrocés de l'ecosistema del Delta del Llobregat, doncs jo el que li demanaria és, com a mínim, una mica de coherència institucional. No podem dir que l'ampliació de l'aeroport és un progrés pel país, no podem dir-ho, ni que sigui en termes, únicament i exclusiva, de generació de llocs de feina, que també és qüestionable això, però no podem dir-ho.

Jo li demano, consellera, coherència institucional. No es pot ser titular de les polítiques de joventut del nostre país i, alhora, negar el dret al planeta a les generacions futures. Això no es pot fer.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I en nom del... *(Veus de fons.)* En nom del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, té la paraula el senyor Pau Casanovas.

Pau Casanovas i Claus (president del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya)

Bé, només per clarificar. El tema de l'habitatge, que nosaltres hem parlat de concebre aquestes mesures com un pedaç. Més que res perquè, o sigui, fins i tot, si acceptem la premissa, no?, que el tema de l'habitatge és un problema d'oferta, en el supòsit que augmentem i augmentem l'oferta de pisos, però aquests no estan regulats i acaben anant a parar, per exemple, i es converteixen en pisos turístics, com està passant, per exemple, la ciutat de Barcelona, que està augmentant exponencialment la quantitat de pisos turístics, i el lloguer de temporada també és la modalitat que cada cop està creixent més, doncs entenem que, si només ens dediquem a ampliar l'oferta, no solucionarem aquest problema de fons. Per això entenem que és un pedaç.

I també perquè, ficant-ho sobre dades, veiem que, inclús sumant les persones beneficiàries del Bo Jove estatal i el de la Generalitat, sumen 27.000 persones, i els préstecs d'emancipació arribaran a un màxim de mil persones joves a l'any. I estem parlant que són més de 1,7 milions de persones joves entre setze i trenta-cinc anys a Catalunya. Aleshores, per això entenem que..., o enteníem que era un pedaç, eh?, a la nostra intervenció.

I per últim, pel que fa al tema de la privatització de l'espai públic. Dir que estem tirant endavant el projecte anomenat «Places i Carrers», que, justament, vol analitzar aquests tràmits burocràtics o aquestes traves administratives que cada cop generen més exigències inassumibles en termes de seguretat, de serveis d'ordre, que estan

absolutament dimensionats, amb cada cop més requeriments d'assegurança, que posen pals a les rodes a les entitats que volen fer activitat a l'espai públic.

I, justament, la simplificació administrativa d'aquests tràmits és una cosa que ja es desprèn de la Llei de foment de l'associacionisme i no té un cost, no està lligada a pressupost. Per tant, entenem que això ja és una de les coses que es pot començar a desplegar d'aquesta llei de foment.

Bàsicament, necessitem no trobar esculls a l'hora de dur a terme la nostra activitat, perquè, en aquest moment, on els discursos d'extrema dreta estem veient constantment que cada cop tenen més presència, creiem que l'associacionisme juvenil, justament, és el millor antídote per combatre aquests discursos d'odi i d'extrema dreta.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. I ara, consellera, per respondre té deu minuts. Quan vulgui.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Bé, moltes gràcies. Diputada del Grup d'Esquerra Republicana, sobre els descomptes de la T-Jove, és una qüestió que estem estudiant. No és de l'àmbit de la meva conselleria, però crec que és una mesura important, necessària, continuar donant descomptes als joves pel transport i reforçant tot l'àmbit del transport. O sigui, que ho estudiarem.

En l'àmbit de l'habitatge. Doncs com deia, la nostra política és una política de rigor, d'avaluar quins són els àmbits de la regulació del mercat que es necessiten i anar modulant la intervenció que és necessària. Però crec que des de l'Ajuntament de Barcelona, com des de la Generalitat, s'han fet passes fermes a regular certs aspectes i també a reduir, diguéssim, per exemple, la competència de l'habitatge que està suposant el turisme en certs àmbits o el lloguer de temporada. Llavors, en aquest sentit, també el compromís és màxim.

Sobre el centre de recursos i la taula de coordinació, aquesta calendarització, ho podem abordar i respondre amb l'agilitat necessària.

Diputat de Junts, sobre el tema del decret d'estructura. Aquí jo no tinc massa temps, però jo aquí discrepo profundament. Per poder impulsar les polítiques públiques, tenir unes bones eines de gestió i uns bons equips de gestió és fonamental. I, de fet, jo soc molt optimista en com aquest nou decret d'estructura ens ha de permetre abordar, obrir una nova etapa, realment, i veurem els fruits en les polítiques públiques. Llavors, és com un ingredient que arribarà a tenir aquest fruit.

Quina és la nostra, diguéssim, estratègia perquè els joves es quedin a Catalunya i no marxin? Primer de tot, el problema no és que marxin, el problema és que no tornin. Vull dir, molts de nosaltres hem tingut una estada a l'estranger que ens ha enriquit molt i després hem crescut professionalment i hem tornat per enriquir el nostre país i impulsar-lo de nou. Però sí que és veritat que és cabdal que Catalunya sigui un país atractiu pel jovent i així ho continuarem impulsant.

Quin és el més important? Doncs continuar fent de Catalunya un país que generi prosperitat compartida. La prosperitat, com bé he dit a la major de la meua intervenció, ha de ser compartida, hem de vetllar per això, però la prosperitat s'ha de continuar generant amb un estat del benestar sòlid i ferm.

Fitxer 11

I això és el que farà de Catalunya un país atractiu perquè les persones tornin i facin aquí la seva trajectòria professional i estiguin feliços de tenir trajectòries d'excel·lència i contribuint amb pagar impostos per tenir un Estat del benestar sòlid, que arribi a tothom.

Sobre la formació de pràctiques, això ho estudiarem i ho veurem. Jo crec que sí que és veritat que les pràctiques haurien de ser remunerades, estudiarem els casos on això no pugui estar passant.

I sobre l'equitat territorial, que també és una de les peces claus, aquí, com deia, creiem que la millora dels transports ha de ser una de les qüestions cabdals, com també he apuntat de la seva intervenció. I aquí els objectius del Govern, les prioritats del Govern també estan molt alineades amb això.

Sobre el tema de l'emprenedoria. Tenim programes específics per fomentar l'emprenedoria de joves que s'impulsen des del Departament d'Empresa i Treball, i aquí és un àmbit on continuar avançant. Però com deia el més important, al final, és tenir una economia que continuï creixent, que continuï generant oportunitats i que els joves tinguin aquests espais d'assessorament que els dona formació i també projectes específics.

Diputat del Partit Popular. Aquest Govern també ha marcat de la seguretat una de les seves prioritats. En l'àmbit de la multireincidència, hem fet passes molt decidides, hem obert nou jutjats centrats en la multireincidència i s'estan impulsant, digui el que digui, molts canvis en la reforça de la seguretat.

I sobre el tema de l'habitatge. Doncs, bé, la recepta del Partit Popular ja la coneixem, rebaixar els impostos, però, clar, el problema és que després acaben desmantellant la universitat pública i l'Estat del benestar. Aquesta no és la nostra recepta, és radicalment contrària, i amb això és el que nosaltres fem. Prosperitat compartida, fer que l'economia creixi, però que sigui compartida amb tots els ciutadans i ciutadanes i reforçar l'Estat del benestar amb prestacions, amb polítiques públiques que arribin a tots i que reforcin aquest Estat del benestar tan necessari.

Diputat de Comuns. El compromís del Govern amb l'àmbit mediambiental, amb la transició ecològica i lluitar contra la crisi climàtica és ferm, és central i ho estem abordant des de diferents àmbits.

I sobre el Consell Nacional de la Joventut. Sobre aquest tema de les traves administratives, ho revisarem, aquí plena disposició per abordar-ho i veure com facilitar totes aquestes tasques.

Creiem que l'associacionisme i les activitats del jovent, des del punt de vista de fomentar l'acció cívica i comunitària, són fonamentals i ens ajudarien a combatre molts dels reptes que tenim com a país, des de l'àmbit de la infància, des de l'àmbit de la gent gran, des de l'àmbit de la cohesió social. Llavors, tota la predisposició a anar, com jo dic sempre, centímetre a centímetre a veure com podem anar millorant processos.

I l'altre eix fonamental, que avui no ha sortit prou en aquesta comissió, és la transformació de l'Administració, la desburocratització de l'Administració i com fer tot

més fàcil per les entitats, pels ciutadans i per les pròpies administracions públiques també.

Sobre els plans d'emancipació i aquests ajuts per l'emancipació i dels préstecs per pagar l'entrada dels pisos. Això serà una qüestió que, just avui, ho comentàvem en el marc del Govern, que estarà en contínua avaluació per veure si és necessari estendre-ho, perquè aquí de vegades s'ha posat de manifest que potser no era un producte massa atractiu pel jovent, però és veritat que en els primers dies ja hem tingut una allau de sol·licituds. Llavors, si veiem que no n'hi ha prou per absorbir totes les demandes, doncs valorarem si cal ampliar-ho i veure com ho podem solucionar.

I res, només per acabar, la diputada VOX. El PSC no només va treure molts més vots que VOX a Nou Barris, sinó que va treure tres vegades més vots que VOX a Nou Barris. Llavors, jo crec que aquí els que no coneixen la realitat de Nou Barris, el que necessita la gent de Nou Barris i les polítiques que són de realitat per canviar la vida de les persones, no és precisament el PSC, a veure si serà VOX i no se n'han assabentat encara.

Gràcies.

El president

Gràcies, consellera i al seu equip. Gràcies a tots. I en nom de la Mesa donem la benvinguda a la Comissió de Joventut a la diputada Urroz.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les...